

ANKLAGEN

Takk, broder Neville. La oss forbli stående bare et øyeblikk nå i bønn. La oss bøye våre hoder. Er det noen som ønsker forbønn, så la det bli gjort kjent med en oppløftet hånd bare til Gud og si: "Jeg — jeg . . ."? Hold det i ditt sinn nå det — det du ønsker å be Ham om, og tro det av hele ditt hjerte, mens jeg også ber for dere.

² Himmelske Far, vi er . . . anser dette for et slikt privilegium å komme til Herrens hus på denne gråværsdagen, og — og kjenne Guds Solskinn skinne, og høre Den Hellige Ånd synge gjennom folket, og tale gjennom folket, bare en — en liten Solskinnsdråpe innenfra. Vi takker Deg for dette, det Himmelske Solskinnet rundt våre hjerter. Hvor vi takker Deg for det! Nå er de . . .

³ Ditt folk har nettopp løftet hendene sine i denne forsamlingen, fordi de har bønnebegjær som de ønsker at Du vil besvare for dem denne formiddagen. Og jeg ber, Far, at Du må oppfylle hvert enkelt av deres bønner. Det er så mange som ligger i en haug på bordet, og så mange bønnebegjær overalt, folk som er syke, lidende; telefoner, langveisfra, omtrent femti om dagen. Å Gud, hva skal vi gjøre? Bare led oss, Herre. Vi — vi vet ikke hvilken vei vi skal gå eller hva vi skal gjøre, men Du kan lede i disse tingene, og vi ber om at Du må gi det til oss. Fordi, det er — det er vår hensikt, Herre, det livet som vi har på jorden er gitt oss av Deg, og vi ønsker å bruke det for å ære Deg. Nå må Du veilede oss i disse ting Far.

⁴ Velsign oss i dag fordi vi har samlet oss for å høre Herrens Ord, for å synge sangene, for å be. Hør våre bønner. Gled Deg med oss i våre sanger, og tal til oss gjennom Ordet, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁵ Jeg vet ganske enkelt ikke om noe sted som jeg anser for et større privilegium å stå, enn det er å stå på — på talerstolen for å bryte Livets Brød til et ventende, hungrig, tørstende folk. Og dette er et stort privilegium.

⁶ Først ønsker jeg å spørre om — om noen fra Wright-familien er her, Hattie eller Orville eller noen? Hattie. Er Orville med deg, Hattie? Vel, spør ham om han vil komme innom oss snarest, gjelder det jeg sa til ham, vet du. Komme innom oss, hvis han kan. Jeg glemte å ta det med meg ned i morges, noe for den lille hundevalpen som de har der nede. Så jeg — jeg bare . . . Vær så snill, bare kjør rett innom huset når dere reiser ut for — for møt- . . . etter møtet.

⁷ Og nå, Edith, Hatties søster, som vi kjenner som den lille jenta som har vært vanfør siden hun var en — en baby. Og hun

er en kvinne nå, og hun er i en veldig dårlig form. Nå jeg, for omtrent ett år siden dro jeg ned der da hun hadde sitt første anfall, og umiddelbart fant jeg ut hva problemet hennes var, ved Guds hjelp og nåde. Nå, egentlig, det som er problemet for barnet . . .

⁸ Hennes tilstand, lemmene hennes ble rammet samtidig, og hun kan ikke engang bevege dem fra hverandre, det skyldes det enorme presset på nervesystemet. Men, hva det er, det er ingenting fysisk galt med barnet, bortsett fra lidelsen på grunn av spedbarnslammelsen da hun var omtrent seks måneder gammel. Hun skrek og gråt hele sitt liv, nesten, inntil . . . Vi ba for henne for mange år siden, og — og hun har etter det vært lykkelig hele tiden, inntil for omtrent ett år siden.

⁹ Og nå er det egentlig overgangsalderen. Med andre ord, forandringen i livet hennes, og nervene hennes er i en slik fryktelig forfatning. Og den lille damen har fått for seg at hun er døende, at hun — hun ikke skal leve mer, bare fra den ene timen til den andre. Og dere vet. Og sunne, sterke kvinner har det fryktelig, noen ganger må de ta hormonsprøyter, og — og kommer på institusjoner, og tar sjokkbehandlinger og slikt i løpet av den tiden.

Mennesket har to livsforandringer.

¹⁰ De har forandringen fra en gutt til en — en mann; fra en kvinne . . . fra en jente til en kvinne. Rundt seksten, sytten år gamle blir de bare som en gjeng med ustabile personer. Og — og hvis du bare kan stå sammen med dem i den alderen. Jeg har en datter i den alderen akkurat nå, Rebekka. Be for henne. Og Billy, åh, alle sammen av oss, vi kommer gjennom den korte, ville tiden. Og — og derfor må vi stå sammen med dem, forstå at det er noe som — som de — de må gå igjennom.

¹¹ Og nå, Edith, med denne forandringen ved — ved det — ved det syvende året. Hvert syvende år, forandrer livet ditt seg. Så syv ganger syv, forstår dere, og — og det gjør det liksom litt vanskelig, og det er en komplett forandring. Og det — det plager kvinnene. Menn får vanligvis en litt underlig oppførsel i løpet av den tiden og forlater noen ganger konene sine. Mens kvinner blir — blir ufruktbare etter det. Og vi går alle sammen gjennom det, og vi må huske at det er ting som vi må bære over med hverandre med, og forstå de tingene.

¹² Og lille Edith har kommet i denne tilstanden, og hun har gått ned mye i vekt og hun ser dårlig ut. Og — og — og jeg sier dere, en kveld, ikke alle sammen på en gang, men bare en liten tur ned . . . De sitter oppe med henne dag og natt. Og en — en liten tur ned dit fra dette tabernaklet og — og de ulike tabernaklene, søster-tabernaklene her, dra ned og besøk Wright-familien. Jeg er sikker på at de ville sette pris på det. Bare dra ned, sitt sammen

med dem en liten stund og snakk med dem, ta dem i hånden, og om ikke annet enn en liten vennskapelig visitt.

¹³ Vi — vi glemmer det så lett, vet dere. Og når det kommer til vårt eget hjem, så setter vi pris på det. Og vi må huske, andre setter pris på det også. Og Wright-familien, er jeg sikker på, ville sette pris på det. Jeg — jeg vet dere ville ha gjort det hvis dere visste at tilstanden var slik. Men dere visste det ikke, så der — derfor fortalte jeg dere det denne formiddagen, på grunn av det.

¹⁴ Gå og besøk Wright-familien, og forsøk å oppmuntre Edith. Nå, ikke si til henne at hun ser dårlig ut. Fortell henne at hun “ser godt ut,” hun “kommer til å bli bra.” Hvilket, hun vil bli helt fin hvis vi bare fortsetter å be for henne. Det er derfor vi er her. Hun er vår søster, og — og vi er her for å holde fast i bønn for barnet gjennom denne tiden. Akkurat som jeg ønsker at noen holder meg oppe i bønn mens jeg går gjennom mine prøvelser, og du ønsker at noen gjør det for dine.

¹⁵ Og — og Wright-familien har vært en — en lenge . . . en av de eldste medlemmene som kommer til denne forsamlingen. De, antar jeg, og broder Roy Slaughter og søster Slaughter. Jeg så dem for bare en liten stund siden, vinket til dem da de kom inn. Tenkte for meg selv, mens jeg kjørte rundt hjørnet, “Hvor mange år har jeg sett broder og søster Slaughter ta sin plass i dette menighetslokalet, gjennom medgang og motgang, og fremdeles står på videre?” Og Wright-familien, og som det, du setter pris på de menneskene, ser dere. Og la oss — la oss vise at vi setter pris på dem.

¹⁶ Nå, i dag har jeg et langt Budskap. Det er om en anklage.

¹⁷ Og — og så, i kveld hører jeg at det er nattverd og fotvask og så videre. Derfor vil pastoren tale, og vi vil ha . . . vi vil komme ned. Og hvis du — hvis du er i nærheten, kom og gled deg over — over budskapet fra pastoren, fra Herren, og over fotvasken og nattverden i kveld. Det vil bli en — en virkelig innholdsrik kveld, så vi er glade for å ta imot deg, hvis du ikke har noe annet sted å gå.

¹⁸ Og vi ønsker å anerkjenne Don Ruddell, og — og vår broder og broder Jackson. Og — og disse brødrene er våre broder, søstermenigheter som er tilknyttet. Broder Jack Palmer her borte som sørger for gruppen nede i Georgia. Og vi — vi — vi ønsker å anerkjenne disse mennene av hele vårt hjerte. For, stundene vi har møter, når jeg kommer inn, og de — de kommer for å besøke oss og vi setter pris på det.

¹⁹ Jeg ser denne formiddagen min gode venn doktor Lee Vayle og hans kone. Først gjenkjente jeg søster Vayle, og jeg fortsatte å se meg rundt for å se hvor broder Lee var. Og jeg har en, som det gamle sydstatsuttrykket sier, “en høne å plukke med ham,” ser dere, når jeg får tak i ham. Jeg så etter ham hver dag på stevnet, for å være der nede for å hjelpe meg. Jeg sa: “Vel, hvis

Lee kommer la ham tale, og jeg vil bare ha bønn for de syke.” Og vi etterlyste ham over høytaleranlegget, og alt annet og kunne ikke finne ham. Så, jeg er — jeg er, jeg har det, en høne å plukke med ham, når jeg får muligheten. Og vi er glade for å ha broder og søster Vayle her denne formiddagen.

²⁰ Og kanskje det er mange flere her som vi ikke har sett. Jeg ser en søster her, tror jeg, fra Chicago. Jeg kan ikke . . . Jeg kjenner gruppen her, men jeg kan bare ikke huske navnene deres nøyaktig. Så vi — vi setter pris på dem fra alle steder, hvor enn dere er.

²¹ Jeg ser brødrene her, to unge karer som skal bli ordinert (unge i tjenesten, er de) denne formiddagen. To, våre fargede brødre oppe fra New York har nettopp mottatt anbefalingsbrevene sine fra Filadelfia-menigheten, og oppga denne menigheten som der de kom fra. Og vi skal legge hendene på dem, at Gud vil velsigne tjenesten deres i New York. Vi har to eller tre små menigheter der oppe tror jeg. Broder Milano har en av de små gruppene der, og vi . . . vi setter pris på dem. Og — og her er to til som går ut nå for å arrangere, ha møter for folket der. Og vi — vi setter pris på disse tingene.

²² Herren velsigne dere rikelig. Så mange; jeg ser rundt og ser forskjellige, og du kan rett og slett ikke huske alle navnene deres, men jeg vet at Han forstår.

²³ Nå, jeg tror hvis vår søster, pianisten, eller en av dem vil komme hit og spille for oss.

Da det Glødende kullstykket hadde berørt
profeten,
Og gjort ham så ren som rent kan bli,
Og da ordet til . . . Guds røst sa: “Hvem vil gå
for oss?”
Da svarte han: “Her er jeg, send meg.”

²⁴ Når, vi ordinerer disse forkynnerne ved håndspåleggelse. Nå, vi innser at den Skriftsmessige måten å ordinere en forkynner på er ved håndspåleggelse. Jeg tror det er der våre Latter Rain-brødre, eller Battleford-folket og så videre ble forvirret; og da de så det, håndspåleggelse for å tildele åndelige gaver. Nå, vi tror ikke at gaver kommer ved håndspåleggelse. Vi tror at en . . . håndspåleggelse er en bekreftelse på det vi allerede har sett. Skjønner? Det er et “amen.” Skjønner?

²⁵ Nå, da de la hendene på Timoteus, og på de brødrene, de hadde lagt merke til at gaven var i de mennene. Husk, “Vekk opp den gaven som var i deg, kom fra bestemoren din Lois.” Og de så dette i Timoteus, og derfor la de eldste hendene på ham og ordinerte ham. Ikke legge hendene på en mann der aldri noe har vist seg, forstår dere. Og de bare ba om velsignelsene. Og vi tror alle sammen det. Så vi deler ikke ut åndelige gaver; vi bare

gjenkjenner dem, og legger hendene på dem, for å stadfeste dem, at vi tror at Gud har gjort slike ting for folket.

²⁶ Jeg la merke til denne formiddagen, langt bak bakerst, broder McKinney fra . . . Jeg tror det er Kinney eller McKinney, metodist-forkynneren som sitter bak der som helt nylig har blitt ordinert her også, jeg tror det var riktig, fra plattformen; for å holde stand oppe i Ohio med broder Dauch og søster Dauch, og gruppen oppe fra Ohio.

²⁷ Åh, når vi alle samles sammen, fra disse små forsamlingene, er det underfullt. Ingen denominasjon; ingen bånd fra noe, men bare til Jesus Kristus, det er alt, ser dere, bare “sitter sammen i Himmelske steder.”

²⁸ Ja vel, søster, hvis du vil gi oss . . . La oss bare synge dette ene verset av den, “Da det Glødende kullstykket hadde berørt profeten.” La oss synge den sammen nå.

Da det Glødende kullstykket hadde berørt
profeten,

Og gjort ham så ren som rent kan bli,
Da Guds røst sa: “Hvem vil gå for oss?”
Da svarte han: “Her er jeg, send meg.”

Tal, min Herre, tal, min Herre,

Brødrene kan nå komme fram, om dere vil.

. . . og jeg vil være rask til å sv- . . .

²⁹ La de andre forkynnerbrødrene komme fram, hvis de vil, som skal legge hendene på dem.

. . . min Herre . . .

Samarbeidspartnere til tabernaklet her, broder Ruddell, broder Lamb og dem. Rett *her*, om der vil.

. . . og jeg vil svare: “Herre, send meg.”

Langsomt nå, vær så snill.

Åh, millioner dør nå i synd og skam;
Lytt til deres triste og bitre gråt;
Skynd dere brødre, skynd dere for å redde dem;
Svar da kvikt: “Mester, her er jeg.”

Tal, min Herre, tal, min Herre,

Tal, og jeg vil være rask til å svare Deg;

Tal, min Herre, tal min Herre,

Tal, og jeg vil svare: “Herre, send meg.”

³⁰ Hva er navnet ditt broder? [Broderen sier: “Orlando Hunt.” — Red.] Broder Orlando Hunt fra New York City. Er det riktig? Og broder . . . [Den andre broderen sier så: “Joseph Coleman.”] Joseph Coleman.

Om dere nå bare vil vende dere mot forsamlingen, mine brødre.

³¹ Broder Hunt og broder Coleman, et kall fra Gud er på hjertene deres. Og som vi nettopp har sunget sangen: “Det er millioner nå i synd og skam som dør.” De har hørt den triste og bitre gråten. Og vi ber dem: skynd dere, brødre, skynd dere for å redde dem! Ser dere, svar da kvikt, “Mester, her er jeg.” Det er måten de gir sitt svar, denne formiddagen.

³² Og idet vi som brødre fra denne menigheten og denne gruppen, stadfester dette ved å legge hendene på dem og gir dem samfunnshånd, til å være vitner for Jesus Kristus, med vår støtte her, at vi vil være med dem i alt som er ærefullt og riktig i Evangeliet. Våre bønner vil være vedholdende for disse mennene, at Gud må bruke dem til å ære Ham. Og må tjenestene deres bli rike og store i New York. Må deres — deres liv være i full tjeneste for Ham og bringe inn dyrebare kornbånd til Kongeriket. Må de leve lange, lykkelige liv. Må Herren Gud styrke dem med Sitt evigvarende Nærvær, og gi dem helse og styrke, og bevare dem i Sin tjeneste inntil Jesus Kristus kaller dem til hvile i deres Evige Hjem i Himmelen.

³³ La denne forsamlingen nå . . . idet vi bøyer våre hoder og vi forkynnere går fram for å legge hendene våre på dem.

³⁴ Vår Himmelske Far, vi legger hendene våre på broder Hunt i Herren Jesu Kristi Navn, fordi det vi vet om ham, Herre, har vært rettferdig. Og vi takker Deg for dette kallet i livet hans, for tjenesten. Herre, tal gjennom denne broderen, vinn sjeler, send utfrielse, Herre, til de som er i fangenskap, både sykdom og — og mentalt, og fysisk og åndelig. Herre, gi ham en ekte tjeneste, slik at han kan på slutten av sin vei se tilbake ned gjennom den lange stien og se at han har vært i stand til ved Guds nåde å beseire enhver fiende. Ved Jesus Kristus vår Herre, ber vi om det. Amen.

³⁵ På broder Coleman legger vi også hendene våre som vitner, Herre, for å gi stadfestelse til hans kall, at vi, denne menigheten, denne gruppen av mennesker, tror på ham som en Kristi tjener. Og vi ber om at Du må velsigne ham og gi ham en stor, mektig tjeneste, for at han kan vinne sjeler for Deg, Herre, og utfri fangene, og — og bryte satans krefter i livet til menneskene som han ferdes iblant. Gi til ham, Herre, et fruktbart liv, god helse og styrke. Og, også, når han kommer til veiens slutt, Gud, gi at han kan se tilbake på en lang vei og se hvor, ved Jesu Kristi nåde, han har vært i stand til å bryte alle fiendens lenker, til Guds ære.

³⁶ Himmelske Far, må disse mennene nå leve slik og arbeide i Guds innhøstning. Må Dine velsignelser hvile over dem og være med dem inntil stunden da vi alle samles ved føttene til vår store Mester. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

³⁷ Gud velsigne deg broder Hunt, med en fruktbar tjeneste. Gud velsigne deg, broder, og gi deg en — en fruktbar tjeneste også. Gud velsigne deg. Igjen:

Da det Glødende kullstykket hadde berørt
 profeten,
 Gjort ham så ren som rent kan bli,
 Da Guds Røst sa: "Hvem vil gå for oss?"
 Da svarte han: "Her er jeg, send meg."
 Åh, tal min . . . (Må Han tale til mange unge
 hjerter). . . tal, min Herre, (Kalt av Gud!)
 . . . og jeg vil være rask til å svare Deg;
 Tal min Herre, tal, min Herre,
 Tal, og jeg vil svare: "Herre, send meg."

³⁸ Hvor vi takker Herren denne formiddagen for denne store æren, at denne menigheten er vitner til utsendelsen av forkynnere til misjonsmarken i denne siste tid. Guds nåde være med dere, mine brødre! Jeg håper Han sender dere til utenlandske misjonsmarker og verden rundt, og forkynner disse Jesu Kristi uransakelige rikdommer, der behovet er så stort. Så full av behov er verden i dag.

³⁹ Nå, så mye av disse gode tingene, vi må bare ta litt *her* og litt *der*, for å kunne få alt sammen inn i møtet denne formiddagen. Nå, i dag skal vi . . . Jeg vil tale over et emne som jeg . . . Noen ganger liker jeg ikke å nærme meg disse virkelig fryktelige tidene.

⁴⁰ Nå, sist søndag, hvis noen av dere ikke var her og — og ikke fikk tak i Budskapet om *Den Tredje Utvandringen*; og hvis dere liker lydbåndene, tror jeg dere vil glede dere over den, *Den Tredje Utvandringen*.

⁴¹ Hva har vi, en syk gutt her eller noe? Åh, en liten, vanfør gutt. Ja. Må Gud velsigne ham. Slik er det. Ja vel. Helt på slutten av møtet, begynner vi å be for de syke, likevel, ser dere. Så vi, nå, er vi . . .

⁴² Vi ber dere, kanskje hvis dere kan, få tak i Budskapet, om *Den Tredje Utvandringen*, den tredje gangen som Lyset, Herrens Engel som har kalt folket til en utvandring, har vist Seg synlig på jorden i en utvandring. Skjønner? Jeg synes det er virkelig enestående, for meg: den tredje utvandringen!

⁴³ Har dere noe imot at jeg tar av meg frakken? [Forsamlingen sier: "Nei." — Red.] Det er fryktelig varmt i tabernaklet denne formiddagen, og den eneste aircondition vi har er — er det dere kan vifte. Du må generere din egen kraft. Derfor planlegger vi, en dag, å sette opp et avkjølingssystem her inne, så snart vi kan få ordnet med tingene.

⁴⁴ Nå, vi ville sette pris på om dere — om dere ønsker å — å høre Budskapet, *Den Tredje Utvandringen*. Nå, vi har hatt mange utvandring, men vi kan definitivt sette fingeren på stedet, tiden, til tre utvandring som Gud i form av en Ildstøtte har kommet ned for å kalle og atskille folk. Og nå atskiller det et folk.

45 Og vi finner ut at, da Han kalte Sin første utvandring, gikk Han foran dem i en Ildstøtte, og ledet dem til . . . ledet dem til et land der Han senere viste Seg for dem, i form av en Mann som het Jesus Kristus. Han kom fra Gud, og gikk til Gud. Og det . . . så ble Han forkastet. Og Han kom da for å kalle et folk ut av — ut av en formell tilstand som de hadde kommet inn i, slik de hadde nede i Egypt, hadde gitt etter for synd og for skikkene til egypterne. Og Gud kalte dem ut.

46 Og nå finner vi, den andre gangen, hadde de latt seg ta til fange under et — et Romersk Rike. Og de forvillet seg inn i læresetninger og kom bort fra den ekte oppriktigheten i tilbedelsen, og Gud sendte igjen en ny utvandring. Og det . . . Han viste Seg i form av en Mann som ledet mennesker.

47 I den første utvandringen, var Han en Ildstøtte. Deretter, da Han kom på jorden, i landet dit Han ledet dem. Hvilket vakkert bilde det vil bli i Tusenårsriket, dit Han leder Menigheten nå. “Vi skal se Ham som Han er, og vi vil ha et legeme likt Hans Eget herlige legeme.”

48 Og i dag, ved Lyset fra Evangeliet som reflekterer fra et Lys, en Ildstøtte synlig iblant oss! Vitenskapen har sett Den. Den er i ukebladene, og verden rundt. Og Den er, både vitenskapelig og åndelig gjenkjent som den samme Ildstøtten, ved de samme tegn og samme ting Den alltid gjorde. Og nå midt i tiden da det er en masse fanatisme og slikt, identifiserer alltid Gud Seg likevel. Nå er vi klar over dette.

49 Og hvilken underfull ting det er å vite at, “Dette jordiske tabernaklet, en dag,” denne gamle, skrøpelige kroppen som vi er syke og plaget i, “vil bli forvandlet og gjort likt Hans Eget herlige legeme; da skal vi se Ham som Han er,” og være sammen med Ham i Landet som vi er på vei til i dag. Åh, jeg . . . får oss nesten til å få lyst til å reise oss å synge *Jeg Er På Vei Til Det Lovede Land*. De vil sannsynligvis synge den på dåpsmøtet, i hvert fall, for det er dåpssangen vår.

50 Nå til brødrene, både her og i landet der lydbåndene går, og det er verden rundt. Disse Budskapene er ikke rettet mot noen bestemte individer. Og vi ønsker ikke at folk skal tro at vi er en slags klan, eller en gjeng med fanatikere som har samlet seg sammen, “for å skape splittelse, tilsynelatende, som ikke har Troen,” eller lage splittelse mot noen, eller — eller mot Gud, eller mot Menigheten. Vi er for Menigheten. Men vi prøver bare å peke ut, ved Den Hellige Ånd og Hans hjelp, grunnen til denne splittelsen som vi har i dag. Vi, vi tror ikke på det.

51 Vi tror at alle menighetene burde ha fellesskap med hverandre, ikke skilt fra hverandre; metodistene til deres gruppe, og baptistene til deres, og Oneness, og Trinitarians, og det vi har, helt skilt fra hverandre. Vi tror at de burde være samlet,

som én stor forenet gruppe i Jesu Kristi Legeme, og vente på det vidunderlige Komme. De skulle ikke være atskilt i det hele tatt.

⁵² Og hva som splitter det, det er nødt til å være en grunnleggende årsak til at vi ikke er samlet. Når jeg studerte det, forstod jeg, ved å studere det, at det ikke er hudfargen vår; fordi gul, svart, brun og hvit, alle deler seg i ulike organisasjoner. Det er ikke den slags mat vi spiser; vi spiser alle den samme maten. Vi kler oss i de samme slags klærne og så videre. Men jeg ser hvor det i bunn og grunn ligger, det er mennesket som har kommet bort fra den slagne landevei i Evangeliets lære, hvert menneske.

⁵³ Og det bør være en eller annen måte å tydelig vise hva som er rett og galt. Og den eneste måten du noen gang kan gjøre det på er å ikke legge noen tolkning til Ordet, bare lese Det slik Det er og tro Det på den måten.

⁵⁴ Hver person legger til sin personlige, egen tyding, det får Det til å si noe annet, bringer det tilbake til den originale organisasjonen til den katolske kirke. Hvilket, den katolske kirke tror at Gud er i Sin kirke, "Og Ordet har ingenting med det å gjøre; og Gud er i Sin menighet."

⁵⁵ Og vi protestanter, som vi finner, og som Åpenbaringen 17, at alle sammen samlet seg sammen, og at den katolske kirke var "moren" til alle organisasjonene. Og vi ser at protestant-organisasjonen, skjønt forblindet, forblindet, har den samme naturen til den katolske kirken. Bibelen kaller den katolske kirke for en "hore," og kaller den protestantiske kirken "skjøger," sa at horen var "moren til skjøgene." Og det er folk, det er en kvinne med dårlig rykte som ikke er tro mot sine ekteskapsløfter.

⁵⁶ Og vi gjør alle krav på å være Kristi Brud, og likevel så troløs. Hva består troløsheten i? Ved å leve i motsetning til retningslinjene som Gud har lagt fram for Sin Brud til å leve ved. Det er min egen mening, Bibelen, og Det er det ufeilbarlige Guds Ord, som jeg tror.

⁵⁷ Og derfor finner vi ut at den protestantiske kirken, for å kunne ha en organisasjon, skiller seg til og med fra Skriftene, for å danne sin organisasjon. Forkynnere, ordinert, vil holde seg til ting som de . . .

⁵⁸ De kommer til arbeidsrommet mitt og i rommene, i hundretall, og sier til meg: "Broder Branham, du gir disse utfordringene til folk. Ingen der ute vil stå imot Det. De vet at det er Sannheten."

Men, jeg sier: "Ja men, hvorfor gjør ikke du det?"

⁵⁹ "Vel, du skjønner, hvis jeg gjør det, vil jeg måtte tigge for å få mitt levebrød. Ikke noen . . . Jeg har en tjeneste. Jeg må være på lag med Herren, og jeg må være på lag med folket. Ellers vil jeg ikke få noen støtte."

60 Hadde du bare innsett at Kristus er vår støtte! Bibelen er vår støtte. Skjønner?

61 Men, det, ser dere, så det gjør den — den protestantiske kirke til nøyaktig det samme som den katolske kirke er.

62 Den katolske kirke bryr seg ikke. . . Vel, jeg sier ikke. . . Jeg sier det ikke så voldsomt, som å si at de ikke bryr seg om hva Bibelen sier. De — de tror Bibelen, men, ser dere, de har en. . . Apostolisk suksesjon er det den katolske kirke er basert på. Det er suksesjon av paver, og kaller Peter den første paven og videre nedover. Nå, de, de tror det. De, de tror det ettertrykkelig.

63 Og protestantene, ser dere, de — de samler seg sammen og får en organisasjon helt nøyaktig slik de gjorde i Nikea, Rom, der de organiserte den — den katolske kirken ved. . . i Nikearådet. Og vi finner at de begge to er det samme. De er begge to det samme. De forlater Guds Ord, for å danne en organisasjon. Skjønner? Og så når det kommer til mange store Sannheter som virker underlig i dag, er Det fremmed for dem, fordi de bare har blitt lært ut ifra et ritual.

64 Vi har intet ritual utenom Bibelen. Vi har ingenting utenom Guds Hellige Ord, og Det er der vi står.

65 Og nå, i dag ønsker jeg å lese noen Skriftsteder, bare et øyeblikk, fra det hellige, innviede Guds Ord, funnet i Boken til Lukas. Det 23. kapitlet av Lukas, for å basere, få en — en plattform for det jeg — jeg ønsker å si, en grunnleggende tanke om tingen jeg ønsker å tale over. Dere kan nå slå opp i Lukas, det 23. kapitlet, og jeg ønsker å lese ett vers. Det er alt jeg trenger for dette grunnlaget denne formiddagen, til å plassere det på. Nå leser vi det 20. . . det 23. kapitlet, det 33. verset av det 23. kapitlet.

*Da de . . . kommet til det stedet som kalles Golgata,
korsfestet de ham der. Forbryterne, . . . den ene på hans
høyre side, og den andre på hans venstre side.*

66 Nå ønsker jeg å ta fire ord ut derfra, ut fra lesningen, for å basere det jeg ønsker å si, “der korsfestet de Ham,” fire ord. Og mitt emne heter nå. . . Jeg — jeg fremsetter en anklage mot de denominelle menighetene i denne tid, og også mange av de uavhengige, for å korsfeste Jesus Kristus på nytt i denne tid. Anklager dem! Denne formiddagen, er tittelen: *Anklagen*.

67 Og jeg ønsker å liksom bruke det mer som om det var i et rom i et rettslokale, der det var. . . Og når alt kommer til alt, er talerstolen og kirken et rettslokale. Bibelen sier: “Det er et dommersete, at — at det må begynne med Herrens Hus.” Og dette er som tronen og juryen, og vitnene og så videre. Og i dag har jeg, Guds Ord til mitt vitne.

68 Og anklagen min er mot menighetene i dag. Nå, jeg — jeg bringer ikke synderen inn i dette. Jeg taler dette bare til

menigheten. Og det — det skal være på lydbandene nå, og jeg — jeg vil prøve å komme gjennom så fort jeg kan. Jeg anklager denne generasjonen for den andre korsfestelsen av Jesus Kristus.

⁶⁹ Og nå for å gjøre dette i denne tidsalderen som vi lever i, jeg — jeg gjør dette, må jeg ha et bevis. Hvis jeg må fremsette en anklage, må du ha et bevis på den kriminelle ugjerningen som har funnet sted. Jeg — jeg må, for å anklage dem, må jeg — jeg fremsette vitneutsagnet for å bevise det, at det er, at det jeg sier vil holde mål fremfor Den øverste dommeren. Hvilket, og jeg tar meg selv som en advokat til . . . på denne anklagen. Ved Guds Ord, som er mitt vitne, anklager jeg denne generasjonen for korsfestelsen.

⁷⁰ Jeg må vise, og vil vise at den samme ånden er på folket i dag som førte til den første korsfestelsen, gjør den samme tingen. Jeg — jeg må gjøre det, hvis det skal bli en korsfestelse, at de har korsfestet. Jeg må vise folket at den samme holdningen som er i menneskene i dag gjør den samme tingen, åndelig, slik de gjorde fysisk da. De korsfestet fysisk Jesus Kristus, Guds Sønn. Og nå i dag, ved det samme Ordet, og ved den samme Hellige Ånd og det samme Ordet, ønsker jeg — jeg å vise menighetene der — der hvor de står, at de gjør den samme tingen i dag, og Bibelen sier at de ville gjøre det, og bevise at dette er tiden som vi lever i.

⁷¹ Det kunne ikke vært gjort for noen få år siden. Jeg sier, femti år siden kunne det ikke ha vært gjort, men i dag er dette helt i rett tid. Og det kunne ikke ha vært gjort, kanskje, for ti år siden, men det kan bli gjort i dag, fordi tiden er rent ut. Vi — vi er i endens tid. Og jeg tror, som Hans tjener, at vi — vi er på nippet til å reise over fra dette landet, til et Annet.

⁷² Derfor, tiden for omvendelse for en nasjon, den er over. Jeg tror at denne nasjonen ikke kan omvende seg. Jeg tror at den har krysset grensen mellom nåde og dom. Jeg tror hun vipper på vekten.

⁷³ “Broder Branham, før du begynner din sak, hvordan skal du kunne bevise det?”

⁷⁴ Bare dette, at vi er skyldige i de samme syndene som Gud ødela verden for, i verden før syndefloden. Vi er skyldige i de samme syndene som Han ødela verden for i Sodoma og Gomorra. Og nå, og vi har alle de samme åndelige bevisene liggende her fremfor oss, alle de samme åndelige bevisene, kjent over hele verden, som brakte Guds nåde ned over de generasjonene. Som, også, å forkaste, brakte dom. Så hvis denne generasjonen har forkastet den samme nåden som ble avvist på den tiden, ville Gud være urettferdig ved å la dem slippe unna uten dom.

⁷⁵ Som Jack Moore, en venn av meg sa en gang: “Hvis denne nasjonen slipper unna uten en straff fra Gud, så ville Gud være forpliktet til å reise opp Sodoma og Gomorra og be om unnskyldning for å ha brent dem opp.”

⁷⁶ Nå, vi vet at åndelig gjør de det samme i dag, for de gjør det, også, med den samme hensikten, og på den samme måten som de gjorde det i korsfestelsen av Herren, fysisk. De gjør det på grunn av sjalusi, på grunn av åndelig blindhet. For de ønsker ikke å se. De ønsker ikke å lytte til Det.

⁷⁷ Jesus, i Sin reise her på jorden sa Han: “Vel talte Jesaja om dere: ‘Dere har øyne og kan ikke se, og ører og kan ikke høre.’” Skjønner?

⁷⁸ Den samme årsaken, den samme — den samme hensikten og ut ifra de samme resonneringene, forårsaker de korsfestelsen av Kristus på nytt, igjen, (som vi vil komme til etter en stund), av de samme årsakene som de gjorde da.

⁷⁹ De kan ikke finne noe imot Det. De våger ikke å prøve å utfordre Det. Og de vet at beviset er der. Og de vet at Bibelen sier så. Og det eneste de kan gjøre er å spotte Det. Det er helt riktig. Så, og alt dette, de samme årsakene.

⁸⁰ Og nå, på dette grunnlaget, anklager jeg denne generasjonen for korsfestelsen av Jesus Kristus; for å korsfeste, og skyldig; med skitne, ondskapsfulle, egoistiske, denominelle hender har korsfestet Livets Prins som ønsket å presentere Seg Selv for folket.

Du sier: “Den samme Personen?”

⁸¹ “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød, og manifesterte Seg Selv.” Ordet ble manifestert i kjød, og de dømte kjødet og tok livet av det, fordi Ordet ble manifestert. Hebreerne 13:8 står det: “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Det er det samme Ordet. Skjønner? Og, av den samme grunnen prøver de å korsfeste Ordet.

⁸² Nå, til min tekst, for å gå tilbake på emnet som jeg ønsker å ta. “Der,” de fire ordene, la oss forklare, “der.” “Der”, den mest hellige byen i verden, Jerusalem. “Der,” den mest religiøse byen i verden. Der, “de,” det mest religiøse folket i verden, under en religiøs høytid, påskehøytiden. “Der”, det mest religiøse stedet, den mest religiøse byen, den — den største av alle organisasjoner, overhodet for alt sammen. Der, “de”, de mest religiøse menneskene i verden hadde samlet seg fra hele verden. De “korsfestet,” den mest vanærende døden som finnes, drepe, en person kunne bli drept; naken, rev klærne av Ham. “Han — Han foraktet skammen.” De . . . Krusifikset viser en — en — en tøyfille som er bundet om Ham; men de rev av Ham klærne. Det mest vanærende!

⁸³ “Der”, den største religiøse byen, “de”, det mest religiøse folket, “korsfestet”, den mest vanærende døden, “Ham”, den mest dyrebare Personen. Hvis det ikke er nok til å fordømme denne generasjonen!

⁸⁴ “Der”, den mest religiøse organisasjonen, den største av alle menighetene som var samlet på ett sted. “De”, det mest religiøse folket av alle folkeslagene, folket som skulle være selve Guds tilbedere. De samlet seg på den største, hellige høytiden de hadde, renselsen av . . . Påskehøytiden, da de ble ført fra trelldom til frihet. Og “der” på den tiden, “de” på den tiden, det mest religiøse folket, på den mest religiøse høytiden, på det mest religiøse stedet, påførte de Livets Prins det mest vanærende som kunne bli gjort, å dra klærne av en Mann og henge Ham på et tre. Fordi, “Forbannet er han”, sa loven som de tilba ved, “forbannet er den som henger på et tre.” “Og Han ble gjort til en forbannelse for oss.” Rev klærne av Ham, slo Ham, og spottet Ham, selveste Himmels Gud; og tok klærne Hans fra Ham og naglet Ham til et kors. Ham! “Der korsfestet de Ham”, under romersk dødsstraff.

⁸⁵ Den mest vanærende døden i dag ville ikke være å bli skutt. Den mest vanærende døden i dag ville ikke være å bli påkjørt av en bil og drept, drukne i vann, brent av ild. Men den mest skamfulle døden i dag er offentlig dødsstraff, hvor hele verden fordømmer deg og kaller deg skyldig.

⁸⁶ Og hele verden la hendene sine på denne Mannen og kalte Ham skyldig, når Han var uskyldig. Og Han døde under fiendens, (ikke Sine venner, ikke Sine lover), men under fiendens korsfestelse. Livets Prins, den mest dyrebare Personen som noen gang har levd, eller noen gang vil leve, Jesus Kristus. “Ham,” den mest dyrebare Personen! Hold det i tankene nå mens vi bygger den plattformen rundt i dag.

⁸⁷ Kunne du forestille deg på et sted som Jerusalem, der for tjue-fem hundre år, eller mer, at folket . . . eller hundrevis av år. Jeg tok kanskje litt for hardt i der. Kan ha vært omtrent åtte eller ni hundre år, eller noe. Jeg vet ikke nøyaktig hvordan, hva tidsrommet er fra tiden Salomo bygde templet. Jeg kan tenke meg omtrent åtte hundre år, noe rundt der.

⁸⁸ Og de hadde ventet på en kommende Messias. De hadde samlet seg der for påskehøytiden. Bare tenk på det nå! Lederne for alle fariseerne, saddukeerne og alle de der, én stor samling for å tilbe Gud. Det mest hellige stedet, Jerusalem, Herrens tempel, og Herrens folk tok Herren Selv og korsfestet Ham med dødsstraff. Hvilken ting!

⁸⁹ Nå de fire ordene, de: “Der korsfestet de Ham.” Nå, du viser fremdeles Bibelen, skjønner dere. Det er bare fire ord, men Bibelen konsentrerer Sine Sannheter.

⁹⁰ Nå, jeg, jeg må gå en lang omvei for å forklare hva jeg taler om, men Bibelen trenger ikke forklare noe. Den er bare helt og holdent Sannheten, så Bibelen trenger ikke forklare noe. Den — Den trenger ikke forklare det, fordi Den er helt og holdent Sannheten.

⁹¹ Her er fire ord fra Dens store kjede av Sannheter. Jeg vil prøve å forklare Det. Og å forsøke å forklare Det, tydelig nok, ville ta et bibliotek. Det er helt umulig for meg å forklare de fire ordene. Men la oss nå, ved Hans hjelp Som sørget for at Det ble skrevet, prøve å forklare disse fire ordene, å legge det fram på en slik måte at folk vil forstå det.

⁹² Det vi har fremfor oss nå, vi har den første korsfestelsen liggende fremfor oss; på det mest hellige *stedet*, det mest religiøse *folket*, den mest vanærende *døden*, til den mest dyrebare *Personen*. Åh, det er slik en selvmotsigelse. Du, åh, du, det er så vanærende!

⁹³ La oss nå ta først, det første ordet, “der.” La oss snakke om det en liten stund før vi fremsetter anklagen. Vi vil analysere dette og vise dere hva de gjorde, deretter vil vi finne ut om anklagen min er korrekt eller ikke. “Der,” Jerusalem, mest hellige, rene stedet, fordi templet var der; det mest hellige stedet, fordi, det, templet var der. Og jøder fra hele verden samlet seg på dette ene stedet, en møteplass for tilbedelse. Det mest . . . viktigste stedet for tilbedelse som fantes, var i Jerusalem. Templet var der. Slik “Det er skrevet: ‘Alle mennesker bør tilbe i Jerusalem,’” ja vel, fordi det var et sentrum for tilbedelse.

⁹⁴ Og i dag hører du dem, en av dem ønsker å si, de: “Åh, vi kommer til disse store stevnene,” der disse denominasjonene har det. Og — og så har vi åpningen av . . . i Vatikanstaten, og — og disse ordinasjonene av paver, og så videre. De, alle sier: “Vi bør alle sammen dra til metodistenes stevne, eller Bibel-baptistenes stevne.” Eller — eller, “Vi bør alle dra til — til Roma og der hvor det store sentrumet,” sier de, “for kristendommen er.”

⁹⁵ Under den siste krigen, da Roma falt, disse tyske soldatene . . . Mange av dere gutter kjenner til dette. De tyske soldatene trakk seg tilbake til vaticanstaten der, og fyrte løs på amerikanerne idet de rykket fram. Broder Funk og broder Roberson og mange, og broder Beeler, og mange av de brødrene som var i krigen kjenner til dette. Og vet dere hva? Vi sendte ut ordre om at de ikke kunne skyte på den byen. Amerikanere, dere stod der, og dere var en skyteskive for dem. Men i West- . . . Westminster Abbey i . . . i England, kunne du skyte på uten problemer; det var der protestantene samlet seg. Så det var helt i orden å skyte på den, men ikke å skyte på Vatikanet. Fordi, som president Roosevelt . . . Jeg hørte talen hans da han — da han kringkastet den den kvelden, kalt, A Fireside Talk. Han sa: “Da Roma falt,” sa han, “for en skam, fordi Roma er overhodet for all kristendom.” Kunne du forestille deg en protestant si det?

⁹⁶ Så det store sentrumet for kristen religion, vel, vi skal — vi skal plassere det som Jerusalem, om dere ønsker det. Om dere ønsker å gjøre det, la oss plassere det i Jerusalem. Overhodet for

alle disse andre, det — det — det Høye Råd, og — og til fariseerne, og saddukeerne, alle de dro opp til Jerusalem. Det var egentlig hovedkvarteret.

⁹⁷ Og i det menighetsorganiserte livet, må man medgi at den romersk katolske kirke er moren til alt sammen. Uten tvil er hun det. Og det utgikk fra pinsen. Det var dit de kom da de organiserte seg. Nå, vi, protestantene, er bare små søstre som kommer fra den kirken. Og la oss nå si at det ville være der i Vatikanet, i dag.

⁹⁸ Eller der i Jerusalem, som det var på den tiden, “Da alle folk skulle komme til Jerusalem for å til . . . tilbe.” Hvorfor gjorde de det på Jesu tid? Hvorfor sa de at alle folk skulle tilbe i Jerusalem? For det er bare ett sted som Gud vil ha fellesskap med mennesket, det er under offerets blod. Det er grunnen til at de måtte komme til Jerusalem.

⁹⁹ Gud vil aldri møte mennesket noe annet sted enn under Blodet. Når du avviser Blodet, er ditt møtested med Gud blitt tatt bort. Gud tok Sin første bestemmelse i Edens hage, at mennesket bare skulle tilbe Ham under offerets utgytte blod. Og det er det eneste stedet der Gud møtte mennesket på der tilbake, det er det eneste stedet som Gud noen gang møtte mennesket på.

¹⁰⁰ Og det er det eneste stedet Han møter mennesket på i dag, er under Offerets utgytte Blod. Skjønner? Jeg bryr meg ikke om du er en metodist, baptist, presbyterianer; hvis dere kan glemme uenighetene deres, romersk katolsk, hva enn dere er, og vil komme under det utgytte Blod, vil Gud møte oss begge to der. Det er der vi alle kan møtes og ha fellesskap på samme grunn. Men, på den andre siden, vil Han ikke møte deg bare fordi du er en metodist; Han vil ikke møte dere bare fordi dere er pinsevenner. Han vil møte deg under én betingelse, det er under det utgytte Blod, når syndene dine har blitt bekjent og fordrevet i Hans Nærvær, da, ved Blodet. Og Blodet er alltid fremfor Ham, og derfor kan Han bare se deg gjennom det utgytte Blodet. Og du er hvit som snø, ser du, når du har bekjent syndene dine. Hvis ikke er du ikke der, du kan ikke ha fellesskap.

¹⁰¹ Det er grunnen til at du ikke ser ting skje i menighetene. De bekjenner at de tror på Blodet, men de forkaster selve planen for å komme til Blodet; Ordet. Skjønner? Det er bare én måte Gud vil ære Ordet på. Du vil aldri ære Ordet, ved å komme å si: “Jeg er en romersk katolsk. Jeg forlanger at *dette* skal bli gjort.” Du kan ikke gjøre det. Metodist, baptist eller pinsevenner, dere kan ikke gjøre det.

¹⁰² Den eneste måten du kan gjøre det på er under Guds barmhjertighet, ved Hans nåde, er å komme gjennom Jesu Kristi utgytte Blod, si: “Herre, jeg krever løftet.” Skjønner? Og så hvis du virkelig er under Blodet, er Gud forpliktet til Ordet. Men først

må du være under Blodet. Skjønner dere det nå? [Forsamlingen sier: "Amen." — Red.]

¹⁰³ Ikke rart de ikke kan tro på mirakler. Ikke rart dere ikke kan tro på det overnaturlige. Ikke rart de fordømmer det. Den samme grunnen til at de fordømte det der tilbake, er grunnen til at de fordømmer det i dag. De er så skyldige som de kan få blitt. Fordi det kun er under det utgytte Blodet!

¹⁰⁴ Og de som våger, en eller annen liten broder som våger, i ydmykhet å ta Gud på Hans Ord, og gå ut der og bekjenne syndene sine, og glemme alle disse læresetningene og slikt, og stå der under Blodet og tro Det, da vil de kalle ham "en fanatiker." De ønsker å klassifisere ham som en. . . som vi ville sagt: det er ikke et bra ord å bruke på talerstolen, men slik at dere skal forstå, han er en "merkelig skrue."

¹⁰⁵ Når alt kommer til alt, er vi ikke alle merkelige skruer? Ser dere, den troende er en merkelig skrue for den vantro, og den vantro er en merkelig skrue for den troende, så hvem er den merkelige skruen? Skjønner? Bonden er en merkelig skrue for forretningsmannen; forretningsmannen er en merkelig skrue for bonden, ser dere, så hvem er han, tross alt?

¹⁰⁶ Jeg sier dere, frelsen er alene en individuell sak mellom mennesket og Gud, et individ, "arbeider på vår egen frelse med frykt og beven." Og jeg vet ikke om noe annet grunnlag som en lærer denne formiddagen, eller som en Kristi forkynner, enn å legge det ned på Ordet. Jeg kan ikke plassere det på noe annet.

¹⁰⁷ Nå finner vi der, da, at bare under blodet, at Gud møtte tilbederen, så de møttes i Jerusalem.

¹⁰⁸ Og Kristus er Guds tilveiebrakte Offerlam. Og i dag er det bare ett sted der Gud vil møte mennesket, og det er under Jesu Kristi Blod. Hvor som helst ellers er det fordømt; Gud vil aldri høre det. Du kan gi uttrykk for alle slags følelser og alle slags ismer, og skjelve, og hoppe, og ha blod og ild og røyk og alt annet; men så lenge som livet ikke samsvarer med Ordet, og Gud grundig identifiserer det livet, så er det ingen vits å prøve på det, fordi du er utenfor. Og Gud vil aldri imøtekomme det før det kommer under Blodets beskyttelse. Det er riktig.

¹⁰⁹ Så dere skjønner i Skriften har vi et Jerusalem, Menigheten har det; det er i Himmelen, et Himmelsk Jerusalem, der Gud er Gud. Og i dag er det ikke under en eller annen læresetning eller noe, slik at vi prøver å gjøre det til et Jerusalem. Vi ser at metodistenes ønske, nå, de ønsker å gjøre metodisthovedkvarteret til et Jerusalem. Katolikkene ønsker å gjøre Roma. Og — og de ulike stedene der vi har hovedkvarterene våre, vi ønsker å gjøre det til vårt. . . et Jerusalem. Men Bibelen sier at "Vårt Jerusalem er Ovenfra, som er mor til alle de troende."

¹¹⁰ Nå, og Kristus er Guds tilveiebrakte Lam. Legg merke til hvor passende det var nå, og vise at det Jerusalem opphørte.

Når? Det var i kraft inntil den stunden. Blodet fra lammet var helt i orden inntil den dagen, men nå ved korsfestelsen forandres det. Det gamle systemet er forbi. Det ble et nytt, og Lammet var Offeret. Lammet, Offerlammet var på plass. De fordømte og gjorde nøyaktig det de måtte gjøre der. Det er riktig.

¹¹¹ Lovet være Gud, for at vi ser dette vidunderlige Himmelske Lyset i denne siste tid! Fordi, menighetene gjør det samme i dag. Inntil tiden da organisert religion blir fordømt og viste seg å ofre Kristi Ord, fra da av kommer Ordet og Ordet alene. Fra det gamle påskelammet opphørte, og Kristus ble vårt Lam, på korsfestelsesdagen. Og tiden da denominasjonen korsfestet Guds Ord og tok imot en læresetning istedenfor Ordet, det var da Ordet trådte i full kraft. Det har skjedd helt nylig.

¹¹² Legg merke til, for det andre. Først, “der”, Jerusalem. For det andre, “de”, de. Hvem? Jødene, tilbederne. Tenk på det! Tilbederne selv drepte selve den Ene som de hevdet at de tilba. Kunne du forestille deg noe slikt, som intelligente menn som var prester, som var utdannede, som hadde doktorgrader inntil de sannsynligvis . . . De, de måtte komme ut av en bestemt generasjon før de . . . eller — eller en stamme, før de i det hele tatt kunne bli en prest. De måtte være levitter. Fedrene deres var prester. Bestefedrene deres var prester. Deres tipp-tipp-tipp-tipp-oldefedre var prester. Og de måtte leve et slikt innviet liv, at, én tøddel å utsette på dem ville de bli steinet. Ingen nåde ble vist. Hellig? Ja visst, men selv-lagd hellighet. Måtte oppføre seg slik, for å vise ansikt for menigheten sin. “Innsiden av dem”, sa Jesus, “er dere fulle av dødningeben.”

¹¹³ Hvor jeg kunne fremsette en anklage rett der! Og mennesker som vet at Det er Sannheten, *dette* Ordet er Sannheten, og vil gå på kompromiss med Det, for å vise ansikt fremfor en eller annen organisasjon, hm-hmh, jeg har rett til å anklage dem, riktig, ifølge Guds Ord.

¹¹⁴ Legg merke til, “de,” tilbederne, mennene som hadde ventet på løftet, mennene som hadde ventet på det, gjennom år og tidsaldere, og uten annet å gjøre enn konstant å være på presteskolen. Men de hadde utdelt Ordet i henhold til undervisningen på presteskolen, og de hadde gått glipp av selve Sannheten i Det. “De”, prestene, den tids prestatjeneste! “Der”, i hovedkvarteret sitt, “de” den tids prestatjeneste, *drepte* selveste Gud, selveste *Lammet*. Selveste den Ene som de hevdet at de tilba, drepte de.

¹¹⁵ Og i dag, anklager jeg denne gruppen med ordinerte forkynnere; i sine læresetninger og denominasjoner, korsfester de, for folket, selveste den Gud som de hevder at de elsker og tjener. Jeg anklager disse forkynnerne, i Navnet til Herren Jesus, for sin læresetning, som hevder at “miraklenes tid er over,” og at “vanndåpen i Jesu Kristi Navn ikke er tilstrekkelig og ikke

riktig.” For ethvert av disse Ordene, som de har erstattet med læresetninger, anklager jeg dem som skyldige, og Jesu Kristi Blod på deres hender, for å korsfeste Herren Jesus på nytt, for andre gang. De korsfester Kristus, for folket, og tar fra dem den tingen som de skulle ha gitt dem. Og de erstattet Det med noe annet; en menighets-læresetning, for popularitet.

¹¹⁶ Der de, “de,” de som burde ha visst bedre. Hvis det var noen som skulle ha visst bedre, var det forkynnerne. Hvis noen skulle ha visst bedre, er det presteskaperet i denne tid. Hvis noen burde ha visst, biskopene, og erkebiskopene, og — og forkynnerne og teologene burde ha visst bedre. Men hvorfor kan de ikke? Hm! Hvilken selvmotsigelse! Hva har vi fremfor oss her annet enn en — en selvmotsigelse! De hevder at de tilber Gud, og de dreper Livets Prins. De, “der korsfestet de Ham,” og her gjør *de* igjen det samme, for Han er Ordet.

¹¹⁷ Det er det Han er, bare en refleksjon av Ordet. Og det er det Han er i dag, en refleksjon av Ordet, prøver å finne noen å reflektere Seg igjennom.

¹¹⁸ Og disse menneskene holder forsamlingen borte fra Gud. Og — og hvis det er noe som skjer, og det blir snakket om i forsamlingen, fordømmer de det fra plattformen, fra talerstolen og sier: “Det er fanatisme. Hold dere unna det!” Ved å gjøre det, korsfester de Jesus Kristus i 1963, og er like så skyldige som de karene på . . . på den tiden. Det er en fryktelig uttalelse, men det er sannheten. På . . . Det er nøyaktig det de gjør i dag.

¹¹⁹ Og på dette grunnlaget, på grunnlaget av å korsfeste Kristus, på grunnlaget av å ta Ordet, og ta Det bort fra folket; er nøyaktig det de gjorde der. Selve Ordet som Gud reflekterte gjennom Sin Egen Sønn, for å bevise at Det var, og den Ene som de hevdet at de elsket, Jehova som hadde manifestert Seg ved Skriftene, gjorde nøyaktig det Han sa Han ville gjøre, nøyaktig det Gud sa Han ville gjøre, og reflekterte Det fremfor dem. På grunn av kjærligheten for menighetsgruppene sine, og slike ting, fordømte de Livets Prins.

¹²⁰ Og jeg fordømmer den samme gruppen i dag, og jeg anklager dem, som skyldige fremfor Gud, ved Guds Ord, at de gjør den samme tingen. Denne generasjonen er anklaget. Husk Hebreerne 13,8: “Han er den samme i går, i dag og for evig.”

¹²¹ Hvordan anklaget de Ham? Fordi at læresetningene deres ikke ville ta imot Ham, og nede i hjertet sitt forstod de forskjellen. Uttrykte ikke Nikodemus det i det 3. kapitlet av Johannes på en god måte? “Rabbi, vi, fariseerne,” predikantene, lærerne, “vi vet at Du er en lærer som er sendt fra Gud, for ingen kunne gjøre de tingene som Du gjør uten at Gud var med ham.” Skjønner? De vitnet offentlig om det ved en av sine berømte menn, og stew. . . på grunn av læresetningene sine korsfestet de Kristus.

¹²² Og i dag er det ikke en leser som ikke kan lese Apostlenes Gjæringer 2:38 slik jeg kan lese Det og resten av Det, akkurat slik jeg kan lese Det. Men på grunn av læresetningene sine, og på grunn av sine denominelle merkelapper som de har i lommene sine, dyrets merke som de bærer rundt på som medlemskort; og ved å akseptere de tingene, korsfester de for seg selv Jesus Kristus på nytt, og korsfester Ham for åpen scene, og spotter selve den Gud som lovet å gjøre Dette, og bringer fordømmelse over menneskeslekten.

¹²³ Nå, der, “de”, ikke synderen. “De”, det er menigheten på den tid, de fant feil ved Mannen Som var Ordet. Er det riktig? De fant feil ved Mannen Som var Ordet. Nå finner de feil ved Ordet som virker gjennom mannen. Ser dere, de bare snur det rundt. Som er i personen, Dette, Den Hellige Ånd virker gjennom, er Guds stadfestelse.

¹²⁴ Hvordan visste de at Han var Kristus? Fordi gjærningene Hans beviste hva Han var. Han sa: “Hvem av dere vil fordømme Meg for synd? Hvis Jeg ikke har gjort nøyaktig det Skriftene sier Jeg ville gjøre! Og som . . . La noen fortelle Meg hvor Jeg feilet et sted, hvis Jeg ikke har vist ethvert tegn på at Jeg er Messias, at Jeg er selve den Ene som ble lovet dere.”

De sa da: “Vel, vi har Moses. Vi tror Moses.”

¹²⁵ Sa: “Hadde dere trodd Moses, ville dere trodd Meg. Hvis dere . . . Moses så Min dag og ønsket å – å leve i denne tid. Moses så det langt borte, og profetene. Og her er dere, lever rett ved siden av Det, og fordømmer.” Sa: “Hyklere”, sa, “dere kan tyde himmelens utseende, men tidens tegn kan dere ikke tyde.”

¹²⁶ Der er det, tidens tegn. Hva klassifiserte det Ham som? “En fanatiker, en gal mann”. Ja, de fant feil ved Mannen Som var Ordet.

¹²⁷ Han var Ordet. Johannes 1. kapitlet beviser det, “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Han var det levende Guds Ord, fordi Han uttrykte Gud gjennom Seg Selv. Han var så fullstendig overgitt til – til Guds Ord, at Han og Ordet var det samme. Og det er nøyaktig det Menigheten burde være i dag, det samme som Guds Ord er.

¹²⁸ Hvordan kan du være en del av det Ordet når du forneker praktisk talt alt av Det? Og grunnen til at det skjer er ikke på grunn av folket; det er grunnen til at jeg tror Gud talte til meg om å kalle Hans folk “Rickyer” og “Rickettaer.” Det er på grunn av disse egoistiske denominasjonene som har gjort at menneskene der ute lever på den måten de lever. De har korsfestet Sannheten. Og folket kaller Det en blasfemi, og de gjør Det til en blasfemi, rettere sagt. De kaller Det fanatisme og så videre, og uten å vite at de spotter selve den Gud som de går til kirken for å tjene.

¹²⁹ Derfor anklager jeg denne gruppen med geistlige i dag. Jeg anklager denne generasjonen i Jesu Kristi Navn, under autoriteten av Guds Ord. Dere korsfester Ham igjen.

¹³⁰ Legg merke til, “Han er den samme i går, i dag og for evig,” Guds Ord stadfestet i et menneske.

¹³¹ Sammenlign de to Golgataene og deres anklage. Husk: “Fordi Han gjorde Seg Selv til Gud, vil vi ikke at denne Mannen skal herske over oss.” Hva var anklagen som de kunne finne i rådet den formiddagen, da de korsfestet Jesus? At, “Han gjorde Seg Selv til Gud”. Han var Gud. “Og Han brøt sabbaten”. Og Han var Herre over sabbaten. De dømte Ham fordi Han gjorde Seg Selv til Gud. “Du har ingen rett til å gjøre dette. Du har ingen rett. Yppersteprestene våre, hvis noe kommer, kommer det gjennom prestene våre.” Nå, sammenlign det med Golgata i dag.

¹³² Og Gud, så mye behaget det Faderen, Gud, Ånden, å reise opp Sin Egen Sønn; overskygget Maria ved Den Hellige Ånd og brakte fram et legeme som kunne tjene Ham og tjene Hans hensikt til Han. “Den Gud som var i Kristus, Guddommens fylde legemlig i Ham,” reflekterte det Gud var, for folket, lot – lot hele verden vite hva Gud ønsket at hvert individ skulle være: en sønn, og datter. Han tok én Mann og gjorde det. Og fordi Han ikke gikk inn i deres organiserte rekker, fordømte de Ham og korsfestet Ham.

¹³³ Nå, sammenlign det Golgata med i dag. [Tomt spor på lydbandet – Red.] På grunn av organisasjonsmessige fordommer, på grunn av likegyldighet blant lærde som burde ha kjent til Guds Ord og plan; på grunn av dette, kan Gud ta en liten gruppe mennesker som Han kan arbeide igjennom, et eller annet sted, og reflektere Seg Selv, som vil ydmyke seg under Ordet. Og de kan ikke si at det ikke er slik.

¹³⁴ De kunne ikke si at Han ikke gjorde det, for menigheten deres var vitne til det. Det var fremfor dem. De kunne ikke benekte det. De kunne ikke benekte Hans påstander, fordi, selve det Ordet som de sa de trodde, var den Ene Som hadde bevist at Han var. Fordi, Gud tok Ordet som skulle være Messias og viste Det gjennom en Mann, og de måtte kvitte seg med Ham. Det var den eneste måten de kunne gå videre på, var å bli kvitt Messias. Og de gjorde det gjennom forblindelse og uvitenhet, til tross for sin utdanning. De var smarte, intelligente; verdslig sett.

¹³⁵ Slik vi sammenlignet her om kvelden, da Lyset traff den rike, unge herren, se hva han gjorde. Han avsto; en smart mann. Paulus, en annen smart mann, Lyset traff ham. Hva gjorde han? Han tok imot Det. Han glemte det, alt han noen sinne hadde lært, for at han kunne kjenne Kristus. Det gjorde livet hans verdig Evangeliet. (Sist søndag kvelds Budskap.)

¹³⁶ Der er Det i dag. Det treffer kanskje en eller annen liten mann, som har kommet på avstand, som hadde et kall fra

Gud, han følte, gikk til et eller annet seminar og lærte noen læresetninger. Han må leve etter den læresetningen eller gi slipp på medlemskortet sitt. Hvis han gjør det, er han svartelistet, ingen andre vil ha ham, fordi han tidligere tilhørte noe annet, og nå hører han ikke til det lenger. De antar at det er noe galt med mannen, og de vil ikke ha ham i menigheten sin. Siden menigheten bare ser etter ett tegn, det er om han tror det de tror.

¹³⁷ Om han har et kort, om han er en metodist, om han har et kort...han tilhører et annet samfunn, eller Oneness, eller Trinitarians eller hva enn det kan være, church of God, eller blant pinsevennenes rekker, og alle de rekkene. Hvis han har et kort, føler de at hovedkvarteret har tatt ham nærmere i øyesyn, og testet intellektet hans, og gitt ham en psykiatrisk test, og sett om hans IQ var høy nok til at han kunne tale for dem. Hvis ikke, avviser de ham. Det er riktig.

¹³⁸ Men, ser dere, menigheten burde gi akt på Herrens hånd, se om Gud har gitt ham ordinasjonen hans eller ikke. Det er det vi burde se på. Men i dag korsfester de Guds Sønn på ny. Når en mann er i stand til, ved Guds nåde, er kalt av Gud til å la Gud reflektere Seg Selv gjennom ham. “De gjerninger som Jeg gjør skal dere gjøre også”, sa Han. Legg merke til hvilken tid vi lever i!

¹³⁹ De, de tar, de — de tar selveste Golgata, vi kan denne formiddagen, og selveste grunnen. Nå, de visste at det var Sannheten; men på grunn av sjalusi, fordommer. Hva sa Jesus til dem? “Hvis jeg kaster ut djevler ved Guds finger, da hvem — hvem kaster dere de ut ved? La dem være deres dommer, ser dere, hvis jeg ved Guds finger kaster ut djevler.”

¹⁴⁰ Nå, akkurat som du hørte dem si: “Kan du bevise at det er Guds finger?” Jeg hadde likt å sett, jeg hadde likt å hørt det spørsmålet bli stilt Ham. De var for smarte for det.

¹⁴¹ Legg merke til, “Fordi at Han gjorde Seg Selv til Gud”, og Han var Gud. “Og vi vil ikke at Han skal bestemme over oss.”

¹⁴² Men saken er, det samme gamle ropet kommer igjen: “Den Bibelen ble skrevet av menn,” sier de. “Vi trenger ikke leve etter Den.” Det er Guds. Det er Guds Ord. Det er Gud, Selv.

Jeg snakket med en mann i går, sa: “Vel, en eller annen mann kan ha skrevet Bibelen.”

Jeg sa: “Ja, det var det. Hans Navn, vi kjenner Ham som Gud.”

¹⁴³ Den ble skrevet hver for seg over fire tusen år, nesten, Skriftene, tilbake fra Job, hele veien til Det nye testamente, og skrevet av hundrevis av — av...og hundrevis av år fra hverandre; og ble skrevet av forskjellige menn, og de visste ikke om hverandre, i ulike deler av landet, og ikke ett Ord av Det vil felle et annet. Jeg utfordrer hvem som helst til å komme under

Jesu Kristi Blod og gjøre krav på et hvilket som helst løfte Der inne! Gud er forpliktet til å ta hånd om Det.

144 Men de vil ikke gjøre det. De kommer og sier: “Å Herre, jeg ønsker å gjøre noe. Gi meg en stor gave. Halleluja, Herre! Ære være Gud, jeg tror jeg har det. Halleluja!” Det vil aldri fungere. Du kan kanskje bringe fram en masse psykologi, men det vil ikke fungere.

145 Gud er nødt til å akseptere den omvendelsen. Gud må gjøre det. Vi kunne si en hel del i den retningen, men jeg håper dere – dere forstår.

146 Hør her, men nå vil de ikke at Ordet skal bestemme over dem. Jeg sier: “Vend tilbake alle sammen. Dere er døpt feil. Dere er døpt i den katolske kirke.”

147 “Hvem er du til å fortelle oss det?” Det er ikke meg; det er Ordet. “Men jeg sier deg, vi – vi tror . . .” Jeg bryr meg ikke om hva dere tror; det er hva Bibelen sier. “Men vi trenger ikke leve etter Den.”

148 Gjør det, ellers er dere under denne Bibelens dom. For: “Hver den som tar ett Ord ut av Den, eller legger ett til Den, de vil bli tatt ut av, deres del, av Livets Bok,” la ham være en forkynner, prest eller hva enn han er. Du er nødt til å komme under dette Ordets herredømme, for Det er Gud. Bibelen sier Det er Gud.

149 “Vi vil ikke at Det skal styre over oss.” De tar sine læresetninger og denominasjoner, og sine – sine små, trangsynte ting som de tror på, og er blitt innført av menneskelige råd, og tar det istedenfor Guds Ord.

150 Hva gjorde de? De tok en Barabbas, en morder, istedenfor Guds Sønn, på dagen for den første korsfestelsen.

151 Og i dag tar de en eller annen manns ord, som er en løgn og dødens vei, og nekter å ta Livets vei, Guds Ord. Jeg fordømmer denne generasjonen, anklager den, ved Herrens Ord, for at de gjør feil. De er skyldige i korsfestelse, eller for å prøve å korsfeste Ånden.

152 De roper etter vekkelse, overalt. Hvordan skal dere få en vekkelse når Ordet Selv ikke kan arbeide gjennom folket? Jeg vil gjerne at noen svarer på det for meg. Hvordan kan det skje når dere forneker Selve Vekkelsen? Vel talte profeten om dem, “former av gudsfrykt.” Sine egne former, der tilbake, fornektet Livets Ord. Sine egne former i dag forneker den tingen som kan gi dem en vekkelse; sine læresetninger og former. Ja, sir.

153 De tar denominasjonen og læresetningene sine istedenfor Ordet, og det korsfester Hans Ord og gjør Hans Ord virkningsløst for folket. Når de ser Guds Ord så levende og bare viser Seg Selv, at Gud ga løftet om at Han ville gjøre dette, og her gjør Han det, og de gjør narr av Det og kommer bort fra Det, det er blasfemi. Og de prøver å korsfeste Ordet Selv.

154 Hvordan korsfester de Det? De kan ikke korsfeste Ordet noe mer enn de kunne korsfeste Gud. De kunne korsfeste legemet som Gud bodde i, Guds Sønn. De kunne korsfeste det, men de kan ikke korsfeste Gud. Han måtte være der på den tiden, for å kunne være Offeret, for å bringe inn mange sønner som er forutbestemt til Evig Liv. De måtte gjøre det da, men de kan ikke gjøre det nå. De kan ikke gjøre det, for Ordet Selv vil leve videre. Men de . . .

155 “Hva gjør de? Hvordan former de? Hva sier du da, predikant? Hvordan bygger du plattformen din her, at de korsfester Ham, da?”

156 De korsfester virkningene av Evangeliet over folket, ved læresetningene sine. Det er korsfestelsen. Det var da folket satte seg i disse store likhusene, kalt kirker, denominasjoner, og trakk en læresetnings-grense, og som hadde . . . Guds Ord kan ikke ha noen virkning på dem, fordi de — de fordømmer selve de tingene som Kristus sa ville finne sted. Det kommer rett og slett ikke ifølge læresetningen deres.

157 Og heller ikke kom Jesus i samsvar med deres forståelse av Hans komme. Han kom på den måten Gud sendte Ham, og Han kom nøyaktig med Ordet. Ikke rart Han sa Han hadde “skjult Det for øynene på vise og forstandige, og åpenbart Det for spedbarn, slike som ville lære.” Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

158 Åh, de har korsfestet virkningene av Ordet. Jeg har en rekke Skriftsteder her. Jeg kan like godt sitere to eller tre av dem. De korsfester Det.

Du sier: “Hvordan korsfester de Ordet?”

159 Da Jesus sa at Han er den samme i går, i dag og for evig, Hebreerne 13,8, da sier de: “På en måte er Han det.” Skjønner? Ja vel.

160 Og Jesus sa, Hans siste befaling til Menigheten: “Gå ut i hele verden”, Markus 16, “gå ut i hele verden, og forkynn Evangeliet. Disse tegn skal følge dem som tror. Hele verden; for enhver skapning!” Og halvparten er ikke nådd ennå. Og det er millioner som dør, hvert år, som ikke, aldri har hørt Navnet Jesus en gang. Så, det er fremdeles hoved-ordren. Det er fremdeles en befaling fra Gud. “Hele verden, og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den som tror og blir døpt skal bli frelst; den som ikke tror, skal bli dømt. Og disse tegn skal følge dem som tror: i Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale i nye tunger; om de tar opp slanger, eller drikker noe giftig skal det ikke skade dem; hvis de legger hendene sine på de syke, skal de bli friske.”

161 Og de sier: “Det var for *den* generasjonen”, og de gjør Guds bud virkningsløse til Dette, og de korsfester virkningen av Ordet på folket. Amen.

162 Peter sa på Pinsefestens Dag, med nøklene til Kongeriket; som Jesus nettopp hadde gitt ham: "Hva enn du sier her, vil Jeg si Der oppe."

163 Og på Pinsefestens Dag spurte de hva de kunne gjøre for å motta Den Hellige Ånd, siden de gledet seg slik over Den; og hadde lagt merke til at andre oppførte seg på en måte som de ville kalt underlig; sjanglet, og hoppet, og falt og oppførte seg som de var fulle.

Og de sa: "Disse menn er fulle av ny vin."

164 Men det var en mann som stod fram som het Peter, som hadde nøklene til Kongeriket, og sa: "Disse er ikke fulle", Apostlenes Gjerninger 2, "slik dere tror, det er jo bare den tredje timen på dagen. Men dette er det som var talt om." Ser dere, rett tilbake til Ordet igjen, og viste at Ånden fremdeles er Ord, og Ordet fremdeles er Ånd, Guds Ord. "Og det skal komme, som talt ved profeten Joel, Joel 2,38. 'Og det skal skje i de siste dager sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød.'"

165 Lytt til profeten som står der. Se på ham, fryktesløs, står der mot den flokken, og fordømmer dem, anklager dem. Sa: "Dette er Skriften! Dette er det som ble talt om av profeten! 'Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal profetere. På Mine treller og trellkvinne vil Jeg utøse Min Ånd; og Jeg vil vise tegn oppe på himmelen og på jorden; ild, og røyksøyler og damp.'" Beviste Det ved Ordet, at Det var Ordet.

166 Og de lo og gjorde narr av Det, og de kom for dom. Og byen ble brent, og de spiste hverandres barn. Og i dag er de et atspredt folk over hele verden, som viser at Den Hellige Ånd fremdeles forblir Guds Ord, for å bringe dette Ordet for å gjøre Det levende.

167 Jesus Kristus var Personen, Mannen, Gud. Halleluja. Han var manifestasjonen av Gud. Han var Gud i legemlig skikkelse, for å reflektere Guds Ord for den tidsalderen, for å få den tidsalderen til å se Guds løfte for den tidsalderen.

168 Og Den Hellige Ånd er den samme i dag. Den er Guds Ånd over det skrevne Ord, og prøver å finne noen å reflektere Seg Selv for i denne tidsalderen, for å bevise at Han er den samme i går, i dag og for evig. Johannes evangeliet 14,12: "De gjerninger som Jeg gjør, skal dere også gjøre." "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig." Ser dere, prøver konstant å finne Sin måte å reflektere Seg Selv på.

169 Og de kunne ikke gjøre det. Folket likte denominasjonene sine så godt, de små redene sine som de hadde og så videre, kalt deres "menigheter," så de ville ikke høre på det. På samme måte gjør de i dag, den samme tingen, korsfester på nytt.

170 Peter, på Pinsefestens Dag, han sa: "Dere menn som bor i Jerusalem, i Judea, hør på mine ord. Disse er ikke fulle. Om dere

vil stå stille, vil jeg vise dere hva det er.” Og han setter i gang og forklarer for dem.

171 Det stakk dem i hjertet da de hørte Dette, sa: “Hva kan vi gjøre for å bli frelst? Hva kan vi gjøre for å motta Dette? Vi er overbevist om at dine ord er riktige.”

172 Han sa: “Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave. For dette er til dere og deres barn, de som er langt borte, så mange som Herren vår Gud skal kalle. Dette er det de må gjøre. Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn.”

173 Og i dag har den romersk katolske kirke tatt i bruk, “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” for å ta Dets plass. Istedenfor Det, en nattverd. “Strekk ut tungen og ta imot en oblat, og presten drikker vinen, og dere er ett sammen.” “Nattverden”, istedenfor å være det Den Hellige Ånd, kalt “hellig Eucharist.” Og en “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” en treenighetsdåp, når det ikke engang er nevnt i Bibelen. Navnet til Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd er Herren Jesus Kristus. Og når du viser det til denne vrange slekt. . .

174 Som Peter sa: “La dere frelse fra denne vrange slekt.”

175 Når du viser Det til dem, hva gjør de? Gjør narr av Det og sier: “Vår menighet lærer Det ikke på den måten.” Da er du skyldig, du er skyldig i korsfestelsen av Jesus Kristus, ved å ta Guds kraft bort fra folket. Du korsfester selveste Ordet for dem, og du fordømmer deg selv med din menighet, leder dem inn i en dødsfelle.

176 Som jeg sa om den forkynneren forrige søndag, var Martin Luther King der nede med dem kjære menneskene og leder dem rett inn i en dødsfelle. Åh, om noen bare kunne snakke med den mannen! Skulle ønske jeg kunne. Litt av en oppstand på grunn av skoleforslaget, ser dere, eller en. . . Hvilken rolle spiller det? Du store min! Hvis folket ikke har hjerte nok til å omgås et menneske på grunn av hudfargen, er de fordømt og døde uansett. Nasjonen gir dem rett. Ikke kjemp imot det. Ikke. Hva om noen sa at alle irske eller noen, alle tyske, eller noen andre måtte slutte å omgås hverandre? Det ville ikke kristne ha brydd seg om. De ville fortsatt rett videre. Og den mannen er en kristen. Som — som en forkynner, skulle han ikke lede dem inn i et opprør imot det. De kommer til å forårsake at millioner dør. Det vil starte en ny revolusjon. Og det er en skam å gjøre det.

177 Det samme skjer rett her, nøyaktig den samme tingen igjen. Det er riktig. Skjønner? Folket, hvis de bare ville se på Sannheten og se hva Sannheten er. “Vår menighet tror ikke på det. Vi har en annen måte.” Vel, det er ikke den rette måten. Det er ikke slik.

178 Han sa: “Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse.” Nå vil de ikke gjøre det. Åh, hva gjorde de

så? Nå, det er bare én ting, blant hundrevis. Vi skal komme til det, kanskje, så fort vi kan.

¹⁷⁹ Nå den andre korsfestelsen, da. Hvis en mann aksepterer “Fader, Sønn og Hellig Ånd”, en — en læresetning istedenfor Ordet, titler istedenfor Navnet, hva gjør han mot folket? Han korsfester virkningene av Ordet for folket når han sier at: “Markus 16 bare var for *den* generasjonen.”

¹⁸⁰ Og Gud sa, Selv rett der, Jesus talte til dem og sa: “Gå ut i hele verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den som tror og blir døpt skal bli frelst; den som ikke tror skal bli dømt. Og disse tegn skal følge dem . . .” Hvor langt? Enhver nasjon, enhver læresetning, ethvert språk, enhver rase, ethvert folk, det samme Evangeliet. “Og disse tegn skal følge dem som tror.” Og når en mann prøver å kutte Det ut av Bibelen, korsfester han virkningene av Evangeliet for den menigheten. Derfor anklager jeg dere i Jesu Kristi Navn! Dere er skyldige i å myrde Herren!

¹⁸¹ Menigheten hatet Ham. Hvorfor? Han var selveste deres Gud. De hatet Ham, og nektet Ham å være deres Messias. Nei sir, de ville ikke ha en slik Messias som det.

¹⁸² Og i dag gjør menigheten den samme tingen. Den forneker Ordet. De vil ikke ha Det. Det er i motsetning til hva de er blitt lært til å tro ut ifra læresetningene sine.

¹⁸³ Og Ordet er Messias. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Vel, hva er da refleksjonen av Ordet? En refleksjon av Messias, som er Den Hellige Ånd iblant oss. Han reflekterer Seg Selv, prøver hvor enn Han kan finne en lampe som Han kan se igjennom, som ikke er tilsotet av læresetninger og slikt, som Han kan sende Lys igjennom.

¹⁸⁴ Husk, “de stod opp og gjorde i stand lampene sine”, og vasket lampeglassene rene, men det var for sent. Så når en mann ser disse lutheranerne, presbyterianerne, metodistene, som prøver å komme inn i disse siste tider for å få Den Hellige Ånd, ja, så vet du at de ikke får Den. Vel, de taler kanskje i tunger og hopper opp og ned, men følg med på hva som skjer. De absolutt . . . Det er et tidens tegn på at hun er ferdig. Vi er ved enden.

¹⁸⁵ Når som helst kan Menigheten høre oppfordringen om å “Komme opp i det Høye!” Amen.

¹⁸⁶ Helt riktig, det settes bare i stand. Den Hellige Ånd her gjør Jesus Kristus til en realitet gjennom de som Han kan virke gjennom, og viser Seg Selv; kommer ned, tar Hans bilde, viser det, får vitenskapen til å ta, snakke om det og alt mulig, og beviser helt nøyaktig det Han sa Han ville gjøre. Og gjør nøyaktig de tingene Han sa Han ville gjøre ifølge Skriften. Nå, ikke en eller annen læresetning, eller en eller annen manns opparbeidete idé, en masse blod, ild, og røyk og slikt; men et Skriftsmessig Messiansk bevis. Har en masse etterligninger, og etterligningere, og — og så videre; men det får bare det ekte Ordet til å skinne på

Sitt beste, det er riktig, la folk som er åndelige, som kan dømme mellom rett og galt. Skjønner?

¹⁸⁷ Fornekter Ham! Fornektet sin Messias, “Vi ville ikke ha Ham.” Og det samme gjør de i dag, “Vel, hvis jeg måtte gå ned der og oppføre meg som den flokken, vil jeg ikke ha Det i det hele tatt.” Ja vel, da får du Det ikke i det hele tatt. Det er alt. Skjønner? Samme nå.

¹⁸⁸ Selv om Han var skikkelig identifisert, ville de ikke ha Ham. De hetet Ham. Hvorfor det? Vi kaller pastorene deres en flokk med “slanger.” Han sa: “Dere kalkede vegger. Dere er ikke annet enn en gravplass. På utsiden er dere pyntet med kapper og bakfram snipper, og innsiden er dødningeben.” Han la ikke fingrene mellom. En bitte liten galileer, en snekkersønn, men Han la ikke fingrene mellom. Han sa det som det var.

¹⁸⁹ “Tro ikke,” sa Johannes, forløperen Hans sa . . . Han var en til som ikke la fingrene mellom. Han sa: “Ikke kom her omkring og si at dere har Abraham til vår far. Gud er i stand til å reise opp barn for Abraham av disse steinene.” Ja, sir. “Øksen ligger ved roten av treet, og ethvert tre som ikke bringer fram god frukt blir hugget ned og kastet på ilden.” Ja, sir. Gud er strikt, er bestemt og streng med Sitt Ord. Ja, sir.

¹⁹⁰ Legg merke til Jesus, stadfestet ved Skriften! Hører dere meg? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Jesus var identifisert av Gud, ved Skriftene, at Han var Messias. Er det riktig? [“Amen.”] Vi vil gå til Peters anklage om noen få minutter, og dere vil finne ut om det stemte eller ikke. Han var fullstendig identifisert, at Han var Gud manifestert i en Mann, kalt Guds Sønn. Det er riktig. Selv om Han var skikkelig identifisert og stadfestet som det lovede Ordet, at Han var Messias. Moses sa: “Denne Messias, når Han kommer, vil Han være en profet”, og alle disse tingene vil finne sted.

¹⁹¹ Den lille kvinnen med . . . som stod ved brønnen, og den skitne forfatningen som hun var i, hva symboliserte det? At Gud i disse siste dager ville kalle ut utstøtte.

¹⁹² Husker dere i går kveld, i bryllupet. . . Eller, den andre gangen jeg forkynte her. I bryllupsmåltidet, de fortalte hvordan de sa. “Jeg har gjort i stand en stor fest og så videre. Og alle disse menneskene, jeg har invitert dem, og hver og en hadde en unnskyldning. ‘Jeg kan ikke gjøre det, for det ville ruinere våre læresetninger. Jeg kan ikke komme, fordi jeg har min. . . Jeg er gift med min kone; hun vil ikke la meg gå. Du, jeg — jeg giftet meg i en menighet her nede. Min mor var metodist, eller baptist, eller en katolikk, eller prote- . . . Jeg kan rett og slett ikke stå for Det.’”

¹⁹³ Han sa: “Og dere vil ikke komme. Og dere vil ikke smake Mitt måltid! Men gå ut der og nød prostituerte og skjøger, og fyl liker og hva enn det er. Bring dem inn og Jeg vil få dem på rett kjø. Jeg har gjort i stand Mitt måltid, og Mine — Mine gjester. . . Mitt

bord er dekket, og det kommer til å bli noen der.” De kom ikke. Han fordømte jødene.

¹⁹⁴ Hva med i dag? “Jeg – jeg – jeg tilhører presbyterianerne. Jeg – jeg kan ikke. Jeg er metodist, lutheraner. Jeg er en enhetsstroende. Jeg er tohetstroende. Jeg er *dette*. Jeg kan ikke. Jeg kan ikke.” Slik er det. Du vil ikke være der da! Det er nøyaktig det Han sa. Ja vel.

¹⁹⁵ En riktig stadfestet, Messias. Et riktig stadfestet Ord, det lovede Ordet. Den Gud som lovet Ordet, at dette som Messias ville være, her kom Han og stod nøyaktig. Han sa til dem: “Nå, hvor har Jeg feilet? Hvis dere ikke kan tro Meg som en Mann, tro gjerningene som Jeg gjør; for de er tingene som forteller Hvem Jeg er. Det er de som forteller at Jeg er Messias. Dere ønsker ikke å tro Meg, fordi dere tenker på Josef der borte. . . Og Jeg ble født der borte i den lille hytta, og – og Min fosterfar her er en – en snekker der nede. Og – og dere. . .”

¹⁹⁶ Da Han kom inn i Galilea der, de, og skulle lage. . . Sa Han: “Hei, Hvem er denne Karen? Hvem er Dette? Vel, denne Mannen, er ikke det. . . Er ikke Joses og alle dem Hans brødre her? Er ikke søstrene Hans blant oss? Heter ikke moren Hans Maria, og faren Hans Josef? Hvor, hvor fikk dere tak i en Kar som det? Hvilken skole kom Han fra? Han har ikke medlemskort. Han, Han har ingen anbefalingsbrev. Hvor fikk en Kar som det. . . Hvor fikk dere i det hele tatt tak i denne?”

¹⁹⁷ Og Bibelen sier at Han ble – Han ble krenket. Han sa. . . Mange mektige gjerninger kunne Han ikke gjøre; og bare snudde ryggen Sin og gikk bort fra dem. Han sa: “En profet blir ikke foraktet noe annet sted enn blant sitt eget folk, ser dere, på sitt eget hjemsted”, legg merke til, “eller i sitt eget land.”

¹⁹⁸ Der er Han, ordentlig stadfestet, som Messias. Tok ingen ære Selv. Han sa: “Jeg kan ikke gjøre noe utenom det Jeg ser Faderen gjøre.” Og Han oppfordret dem til å spørre om det var Messias.

¹⁹⁹ Og se på den lille kvinnen med dårlig rykte; hun gjenkjente det. Hun, hun var ikke indoktrinert. Lampen var ikke. . . Hun levde moralsk feil, selvfølgelig. Ingen ville gi sin støtte til det. Guds lover fordømmer det. Hun levde moralsk feil. Men hun. . .

²⁰⁰ Ser dere, Gud dømmer deg ikke etter din. . . hva du er. Han gleder. . . Han dømmer ikke etter hvor stor du er eller hvor liten du er. Han dømmer ditt hjerte, hva du ønsker å være.

²⁰¹ Og hun ville ikke ha noe av de greiene. Og så glimtet Dette foran henne, som var Det hun ønsket. Uansett hva hun var da, hun var rede til å komme. Skjønner? Gud dømmer hjertet. Mennesket dømmer det ytre. Gud ser på hjertet. Uansett hva hun var; Lyset glimtet, og det avgjorde det. Hun grep essensen av Evig Liv.

202 Åh du store, hvor rikt dette er for meg, ser dere, å se og vite at det er Sannheten. Jeg vil — jeg vil stå ved Dette. Jeg vil la . . . Himmels Gud vil stå fram, og min røst vil være på lydbåndet i Guds store tid over der, og den vil fordømme denne generasjonen i de siste dager. Fordi den er — den er på lydbånd, da vil det være på det Evige lydbåndet da. Det er riktig. Fordømme denne generasjonen av predikanter som har et skinn av gudsfrykt og fornekte Kraften i Ordet og Dets manifestasjon når Det blir fullkomment identifisert at Han fremdeles er Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig. Jeg anklager dem, ved Guds Ord.

203 Jeg må gå til et annet løfte raskt fordi, vi har cirka bare femten minutter.

204 “Der de — der de . . .” Hva? Åh, du! Golgata! Og de “korsfestet” Ham, nummer tre. De korsfestet Ham ved å ikke gjenkjenne Guds lovede Ord manifestert. Og hvorfor korsfestet de den Mannen? Kunne du bare forestille deg? La meg gå tilbake et øyeblikk. Hvorfor ville disse menneskene korsfeste en Mann på den måten? Som Maria . . .

205 Som jeg leste en bok en gang, som heter *Fyrsten av Davids hus*. Den ble skrevet av Ingraham, doktor Ingraham. Fantastisk bok! Den er et drama, skal være delvis sann, basert på noen gamle manuskripter som var nedskrevet av en kvinne som het Adina, som hennes . . . Hun reiste over til Palestina fra — fra nede i Egypt, til Kairo tror jeg det var, for å fullføre utdannelsen sin. Og hun var der på Kristi tid, og hun skulle skrive tilbake til sin far. Det ville være bra om dere fikk tak i den og leste den. Den, den er virkelig bra, *Fyrsten av Davids hus*. Den samme mannen som skrev *Ildstøtten*; og ut fra den tok Cecil DeMille *De ti bud*.

206 Nå, vi finner det i denne boken, som denne Adina skrev tilbake. Og hun sa, på korsfestelsesdagen, at Maria Magdalena, hun som Han hadde kastet syv djevler ut fra, løp ut foran folkemengden, sa: “Hva har Han gjort? Hva har Han gjort? Bare helbrede de syke og prøve å utfri de som var i fengsel! Hva har Han gjort annet enn godt? La noen fortelle meg det!”

207 Og en mann slo til henne så hun nesten seilte tvers over gårdsplassen, og sa: “Vil dere tro på den tåpelige kvinnen, fremfor prestene deres?”

208 Slik er det. Skjønner? Hva hadde Han gjort? Han hadde ikke gjort noe. Hvorfor ville de korsfeste Ham? Hvorfor? Hvorfor? Fordi de ikke gjenkjente Hvem Han var.

209 Det er det samme i dag. Predikantene og folket i denne tid, og våre moderne lærere, har til de grader indoktrinert folket til å tro at Dette er “heksekunst, eller djevelen, eller tankeoverføring, eller et eller annet lureri eller et eller annet slags triks,” slik at folket ikke gjenkjenner at det er stadfestelsen av Guds Ord for denne tid. Det er de siste dagers tegn.

210 Menighetene, hvis du ikke tilhører deres organisasjon, sier de: “Åh, vel, det er et spill. Det er — det er en bløff. Vel, se ned hit på *Så-og-så* og *Så-og-så*.” Men la dem én eneste gang bevise at den ekte Tingen er en bløff. Hm-hmh. La dem én eneste gang bevise at Det er feil. De kan ikke gjøre det. Det har aldri vist seg å være feil, og Det vil aldri bli det, fordi Det er Gud. Skjønner? Men de liker å peke.

211 De tenker, “Åh, vel, hvis det var en mann med et stort navn!” Fordi det er en liten gruppe, en liten gruppe som på en måte er utstøtt, “Vel, vi støtte den gruppen ut fra menigheten vår.” Skjønner? “De, de pleide å komme til gruppen vår, ser dere, men de gikk over til *dette*, og de gikk over til *det*, og nå, ser dere, ender de opp med . . . Vel, se hva det er, hvem det er.”

212 Spiller ingen rolle for meg. De kunne si det samme om Peter, Jakob og Johannes. “En utdannet og ulærd mann”, sa de. Men de måtte legge merke til at noe hadde skjedd siden den tid. De hadde vært sammen med Jesus. Det var det som gjorde forskjellen. Skjønner?

213 De gjorde det fordi de ikke visste Hvem Han var. De visste ikke at stadfestelsen på Guds Ord ikke var der oppe på den tiden. . . Nå, det var det i en tid, og det var riktig; det var det i en tid, bare å holde lovene og slikt. Men de samme lovene som var, som de holdt, pekte ut for dem en tid da Han ville komme og være denne Mannen som Han skulle være. De hadde *denne* delen, men tok ikke den *andre* delen.

214 Og det er det samme de gjør nå. De har en menighet, og “de tror på Jesus Kristus”, og sier de gjør det, og slikt, men forneker tiden vi lever i! Fremdeles bringes det gamle ordtaket tilbake igjen: mennesket priser alltid Gud for det Han har gjort, ser fram mot det Han ville gjøre, og, eller vil gjøre, og overser det Han gjør, og blir dømt ved det. Skjønner? De tenker, “Gud er fantastisk. Hvor stor Han er! Hva Han kommer til å gjøre: Han vil komme, og det vil bli en Bortrykkelse en dag og så reise Hjem,” og forneker selve tegnene og underne rett her på den tiden som Skriften sier at Han vil gjøre det. Går glipp av hele Tingen!

215 “Dersom de blinde leder de blinde”, sa Jesus, “vil de alle falle i grøfta.” Bare be om at Gud må åpne øynene våre i denne siste tid. Ja vel.

216 Nå, det samme, de gjør det samme i dag. De forneker og korsfester den samme Gud i dag ved å ikke kjenne Ham. Det samme, ved å fornekte Ham. Det gjøres, ved å fornekte de tingene som de gjør i dag, korsfester de ikke Kristus igjen, egentlig, men de spotter Den Hellige Ånd. Ved å gjøre dette, som de gjør. Hvordan spotter de Den Hellige Ånd? Hvordan?

217 Hvordan spottet de Den der, der tilbake? Vel, de kunne ikke spotte Den da; Den hadde ikke kommet ennå. De kalte Jesus “Beelsebul”, kalte Ham “Beelsebul”, fordi Han kunne kjenne

deres hjertes hemmeligheter og slikt. De sa: “Dette er en djevel.” Med andre ord, “Han er en spåmann. Det er slik Han gjør dette, ved å spå. Han er ikke annet enn en djevel.” Ser dere, de hadde ikke hatt en profet på fire hundre år, og de hadde kommet helt bort fra det. Skjønner? De hadde bare lovene sine. De sa: “Dette er Beelsebul.”

²¹⁸ Og Jesus sa: “Jeg vil tilgi dere for det, men når Den Hellige Ånd er kommet,” ser dere, nå, “taler dere ett ord imot Den, vil det aldri bli tilgitt dere.”

²¹⁹ Husk, det vil, og kan ikke, under noen omstendighet, ingen nåde, når dere spotter, og kaller Guds Ånd, Guds Ord som er blitt stadfestet ved Ånden. . . Ser dere, Ordet sier så, Ånden stadfester Det, og dere kaller Den en “uren ting,” da har dere trådt over grensen mellom nåde og dom, og kan aldri bli tilgitt for det.

²²⁰ Det er grunnen til at jeg anklager denne generasjonen som skyldige, for å korsfeste, spotte den manifesterte Guds Sønn som var lovet av alle profetene, og Kristus Selv, som skulle komme i de siste dager; slik som det var på Noahs tid, på Sodomas tid. Blasfemi! Hvilket, de korsfester, for folket, Guds Sønn på nytt, Hans stadfestede Ord. Ett ord imot Det kan aldri bli tilgitt.

²²¹ Nå, hva kommer du til å gjøre da? Hvor vil du stå? De er fordømt, venter bare på timen da Guds vrede skal bli utøst. De vil smuldre bort.

²²² De elsker læren til menneskelagde denominasjoner og dogmer høyere enn det stadfestede Guds Ord; denne generasjonen av mennesker. Åh! Jeg — jeg skulle bare ønske jeg hadde lang tid på dette. Skjønner? Denne generasjonen av mennesker, denne generasjonen avviser *Guds* åpenbaring. Men vi vandrer der apostlene har gått. Riktig.

“Gud’, sier du? Vel, andre sier det også.” Gud stadfester Det.

²²³ Jesus sa: “Hvis — hvis — hvis gjerningene ikke taler om Meg, så bare kom igjen og si at Jeg sier det Selv. Men dersom gjerningene taler, bør dere tro gjerningene, ser dere, fordi det er tiden.” Sa: “Dere vet at solen vil skinne i morgen, eller det vil bli dårlig vær; ved at himmelen er rød og mørk, i morgen vil det bli fint.” Sa: “Dere kan tyde himmelens utseende; men tidens tegn vet dere ingenting om. Hadde dere kjent Gud, hadde dere kjent Min dag.”

²²⁴ Og de sa: “Du tror for mye om Deg Selv; Du gjør deg selv til Gud.” Og de naglet Ham til korset.

²²⁵ Og Den Hellige Ånd i dag er ikke noen tredje Person. Det er Gud Selv manifestert i menneskelig kjød ved Jesu Kristi Blod, for å hellige et liv som Han kan reflektere Seg igjennom. Og de korsfester det samme Ordet som er manifestert. Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Korsfestelsen av Kristus i dag, er folket som vil fornekte den stadfestede og manifesterte

Guds Sønn blant oss, ved Hans — Hans væremåte som Han sa ville finne sted i denne tid ved Hans Ord. Skjønner?

226 Nå, den samme stadfestelsen vil måtte være på samme måte, hvis Han er den samme Guds Sønn, fordi Han sa i Johannes 14,12 at, “De gjerninger Jeg gjør, skal dere også gjøre.” Hebreerne 13,8: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” “Dersom dere blir i Meg”, Johannes 15, “hvis dere blir i Meg og Mine ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og det skal bli gitt dere.” Ja, sir!

227 Husk, de var veldig religiøse mennesker som gjorde det. De var ikke utenforstående. De var religiøse mennesker på den tiden. Og det er det som gjør det i dag, er de religiøse menneskene; samme korsfestelsen, samme tingen i dag. Raskt . . .

228 “Der korsfestet de Ham,” da, da. Ja visst. Da forkastet de Guds manifesterte Ord, og aksepterte læresetningene sine istedenfor Ordet.

229 Er det slik de gjør i dag? Det er riktig, gjør det samme i dag. Han var Ordet; og de forkastet Ordet. Det er et poeng jeg ikke vil at dere skal gå glipp av, ser dere, jeg vil ikke at dere skal gå glipp av. Han var Ordet, og da de forkastet Ham, forkastet de Ordet. Og da de forkastet Ham, korsfestet de Ham til slutt. Og det er det de har gjort i dag: forkastet Guds Ord, og akseptert læresetningene sine; og har korsfestet i alles påsyn, fremfor menigheten sin, Den Hellige Ånds gjerninger. Og de er skyldige, og jeg anklager dem i Jesu Kristi Navn.

230 Femten år har jeg sett Ham i virksomhet over hele landet, og likevel holder de fast på læresetningene sine. De er skyldige! De tok Ordet som ville ha ført menigheten, alle menighetene sammen, og dannet en fin, stor broderlig enhet blant pinsevevnene og resten av dem; istedenfor å gjøre det, forkastet de Det, og avviste Det, har gjort narr av Det, og kalt Det alt mulig nå.

231 Og nå, ved hjelp av et kirkeforbund, gjennom djevelens plan, prøver de å komme inn og si: “Nå vil vi komme, kjøpe litt Olje.” De er forkastet. Og de har . . . De er skyldige i å korsfeste Jesus Kristus. Ta det på Guds betingelser, ellers vil ikke dine betingelser fungere. Skjønner?

232 De forkastet Guds manifesterte Ord, for læresetningene sine, og de gjør det samme i dag. “Han var Ordet”, Johannes, Johannes 1. Hebreerne 13,8 sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Nå korsfester de Ham på nytt.

233 Visste dere at Bibelen sier at vi kunne gjøre det? Hvor mange ønsker å lese bare lite grann? Vil dere gi meg femten minutter til på det? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Ja vel. La oss bla over nå, bare et øyeblikk, “korsfestet på nytt.” La oss bla over til Hebreerne det 6. kapitlet, og lese bare lite grann. Hebreerne 6, og se om vi “korsfester Guds Sønn på nytt”, se om det kan gjøres.

Du sier: “Du kan ikke korsfeste Ham for annen gang.”

²³⁴ Vi vil finne ut om vi kan det eller ikke. Guds Ord er sant. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Det er Hebreerne 6:1.

Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne og ikke igjen legge grunnvollen med omvendelse og døde gjerninger og tro på Gud,

og med lære om dåp, . . . håndspåleggelse, om de dodes oppstandelse, og om evig dom.

. . . dette vil vi gjøre, hvis Gud tillater det.

²³⁵ Ser dere, Paulus ønsker å formidle at disse tingene er absolutt nødvendige; dåp, håndspåleggelse, oppstandelsen, det andre Kommet. Alle disse tingene er Evige. De er absolutt Sannheten.

²³⁶ Legg nå merke til dette, “For det er umulig.” Les det sammen med meg, dette ene verset. Jeg vil at dere skal lese det med meg nå, det 4. verset. [Broder Branham og forsamlingen leser de følgende tre versene samstemt — Red.]

For dem som en gang har blitt opplyst, og har smakt den himmelske gave, og har fått del i Den Hellige Ånd, og har smakt Guds gode ord, og kraften fra den kommende tidsalder,

for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra. For de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller ham åpenlyst til skamme.

²³⁷ Nå, er det mitt ord eller Hans? “Det mennesket som kommer til en forståelse.” Husk, de fikk aldri Den. De var grenseland-troende. “Etter at vi har mottatt kunnskapen om Guds Ord”, du får det fra en kunnskap, fra å lese og se Det, “og så forkaste Det, da, du, så er det umulig for deg å noensinne bli frelst.” Forstod dere det nå? Ser dere, “Har mottatt kunnskap om Sannheten”, så du forstår, hun fikk Det aldri.

²³⁸ Det er som de troende som dro ut. Det er et nøyaktig bilde på reisen. Denne, denne tredje, denne tredje utvandringen, er bare et bilde på resten av dem. Hør her, følg med på dette. La meg vise dere noe nå, bare et øyeblikk. Unnskyld uttrykket. Hør nå.

²³⁹ Israel tok ut tolv menn, en ut av hver stamme, denominelle ledere, og førte dem over til kanten av grensen, det lovede land, og viste dem de gode ting som skulle komme, hva de hadde. Og de kom tilbake, og klagde at, “Vi var ikke i stand til å gjøre det.”

²⁴⁰ Men det var to ut av de tolv, Josva og Kaleb, som sa de så på Ordet. “Gud sa at det var vårt, og vi er mer enn i stand til å ta det.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.]

²⁴¹ Hva var det? Grenseland-troende. Ser dere, de var faktisk født i menigheten. De var ledere for folket. De var biskoper, så

og si, som vandret rett ned dit hvor Guds Ord ble vist til å være Sannheten. “Der er landet!” De hadde aldri vært der. De visste ikke at det var der. Men de kom ned for å se om det var der. “Der var det!” Og Kaleb og Josva gikk over, og førte tilbake en — en — en drueklase og lot dem spise litt av den. Og de smakte av det gode landet, og gikk så tilbake og sa: “Vi kan ikke gjøre det. Skjønner? Vi kan ganske enkelt ikke gjøre det.”

²⁴² Her har vi den samme gruppen på Jesu Kristi tid. “Rabbi, vi vet at Du er en lærer som kommer fra Gud.” Skjønner? Grenseland! “Vi vet at Du er en lærer som kommer fra Gud. Ingen kunne gjøre disse tingene som Du gjør. Vi gjenkjenner at Gud må være der.” Hvorfor tok de ikke imot det? Hvorfor tok de det ikke? Grenseland! Grenseland!

²⁴³ Her er de i denne tredje utvandringen; samme tegn, samme manifestasjon, samme Kristus, samme Hellige Ånd, samme gjerninger, samme Gud, samme Budskap, og de kan ikke ta imot Det. De måtte ha gitt slipp på medlemskortet sitt. Hva er det? “De har fått kjennskap til Sannheten.” De kikket og så at det var absolutt Sannheten. De kan ikke fornekte Den. Ukebladene må vitne om at de har sett Den. Bildene, avisene, beviset, oppreisningen av de døde, legenes erklæringer om de syke, de er nødt til å si at det er Ham. Og forutsigelsene, ikke en av dem har noen sinne slått feil ned gjennom årene, alle sammen helt nøyaktig på en prikk, de kan ikke si annet enn at det er Gud. Men de kan ikke ta imot Det.

²⁴⁴ Den gruppen av forkynnere i Chicago, tre hundre og noe av dem, som skulle komme ned og bli døpt i Jesu Kristi Navn. Hvor er de? Prisen er for høy. De kan ikke gjøre det. Hva er det? Bibelen sier, når de gjør det, hva gjør de? De fjerner seg fra linjen mellom nåde og dom. “For det er umulig for de som en gang var opplyste”, har fått lov til å se Det, “og fått kjennskap til Sannheten, og har smakt på det gode Guds Ord, hvis de vender seg bort fra Det, slik at de må fornye seg igjen, sier: ‘Vel, nå, jeg vil, ja, . . .’”

²⁴⁵ Dere presbyterianere, dere metodister, og baptister, og lutheranere, og dette Full Gospel Business Mens greiene, som sier de “kommer inn”, vendte seg bort fra Budskapet. Menigheten din vil. Det vil være individer der inne, ja visst. Men, ikke menigheten; du må komme ut av menigheten for å få Det. Skjønner? Det er riktig. Individer er helt i orden.

²⁴⁶ Men når du tror at den presbyterianske kirke vil motta Den Hellige Ånd, og alle dem vil legge vekk dokumentene sine, og, tro aldri det. Og tror dere at dere metodister kommer til å gjøre det? Dere vil aldri gjøre det. Tror dere at dere treenighets-tilhengere noen gang vil ta imot Jesu Kristi Navn og bli døpt alle sammen i . . . Dere vil aldri gjøre det. Dere vil aldri gjøre det. Men individer vil komme ut og gjøre det, det er riktig, og det

er tegnet på Hans Komme. Men for de menighetene som har sett Sannheten, og forkastet Den i sine råd, “er det umulig.”

²⁴⁷ Derfor er de skyldige i korsfestelsen av Jesus Kristus. Og jeg anklager dem ved Guds Ord, som Gud har. . . “Hvordan anklager du dem, broder Branham?” Jeg anklager dem, siden Gud tydelig har identifisert Seg Selv i Sitt Ord i de siste dager, og tilkjennegitt at Han fremdeles er den samme i går, i dag og for evig, og de har avvist Det kaldt. Og dere er skyldige i korsfestelsen av Jesus Kristus, ved å spotte Den Hellige Ånd. Det er riktig.

²⁴⁸ Vi tar dere videre til Hebreerne 10 igjen, hvor det forteller oss igjen i Skriftene, ikke bare er det “umulig”, men du kan aldri. Det skiller deg fra Gud, for Evig. Du kan aldri komme inn i Guds Nærvær igjen, når du avviser Den Hellige Ånd og gjør narr av Den.

²⁴⁹ Nå, ser dere, “har smakt av Ordet.” Ser dere, grenselandtroende!

“Åh, sier du at de karene ikke var troende?”

²⁵⁰ De var troende, eller ga seg ut for å være troende, men da det kom til Ordet. . . De var Israel. De kom ut under blodet. De kom ut under Moses’ tegn. De hadde sett disse tegnene i virksomhet.

Gud sa: “Jeg vil føre dere over dit.”

²⁵¹ Og da det kom rett ned til prinsippet i det lovede Ordet som skulle komme, hva sa de? “Åh, vi kan ikke gjøre det.” Skjønner?

²⁵² Og her kom de tilbake, med druer og alt mulig, for å bevise at landet var rett. Guds Ord er rett. Gud sa: “Jeg gir det til dere.”

²⁵³ Men omstendighetene, “du verden”, sa, “vi ser ut som gresshopper ved siden av dem. Vi kan ikke gjøre det, samme hva.”

²⁵⁴ For noen få år siden, da det gamle skallet av et tabernakel stod her, kom noen inn og gikk ut dit og snakket til meg, sa: “Billy, du kommer til å forkynne for fire stolper en av disse dager, med Budskap som det.”

²⁵⁵ Jeg sa: “Jeg vil forkynne for fire stolper fordi Gud er i stand til å reise opp barn av Abraham fra de stolpene.” Ja, sir. Det er Sannheten. Jeg sa: “Hvis du har noe som kan motbevise Det, la oss få det.” Bare elsker å briske seg, men når det kommer til et punkt å vise det, er det annerledes. Ja, det er det som gjør forskjellen. Ja vel.

²⁵⁶ Ja, med sine læresetninger korsfester de Ham på nytt. Nå Hebreerne det 6. kapitlet, og vi går videre nedover. Og vi kunne bare lese videre nedover, videre nedover gjennom her. Vi har masser av tid. Jeg merket av et Skriftsted her hvor det skal være, Hebreerne det 6. kapitlet. Bare, jeg antar, tar alt sammen. “Umulig for de som en gang har blitt opplyste, fått del i Den

Hellige Ånd . . .” Vi har ikke tid til å gå for langt i dette, fordi jeg har et annet Skriftsted jeg ønsker at dere skal lese om bare et øyeblikk. Legg merke til dette, “De korsfester Guds Sønn for seg selv på ny.” Hva gjorde de? Hva? Ved å ha smakt og fått vite at Det er Sannheten, og så vende seg rundt og fornekte Det. Hva førte det til? “Det er umulig . . .”

²⁵⁷ Så det er det denne nasjonen har gjort. Det er det dette folket har gjort. Det er det disse menighetene har gjort. De har forkastet Det, og de har korsfestet Budskapet. De har korsfestet Sannheten for folket. Hva gjorde de med Jesus? De førte skam over Ham, rev av Ham klærne, hengte Ham opp på et kors og någlet Ham der oppe, Livets Prins. Det samme har de gjort i dag med læresetningene sine! De har gjort den samme tingen. De har revet av tingene, de har revet av godheten og Evangeliets kledning, ved å prøve å plassere Det et annet sted, og hengte Ham på et kors. Åh, du! Hvorfor?

²⁵⁸ “Der — der korsfestet de”, nå det siste i sitatet, “Ham”, Ham, den mest dyrebare Personen. Hvorfor gjorde de det? De kjente Ham ikke. Hvorfor gjør de det i dag? De vet ikke at dette er Sannheten. De er — de er stumme og blinde for Det. De kjenner ikke til Det. Det er grunnen. Deres læresetninger og tradisjoner har fått dem bort fra Guds Ord.

²⁵⁹ Nå til dere her, bare i avslutningen nå, følg nøye med. Skjønner? Jeg vet det er varmt. Jeg er også varm.

²⁶⁰ Men, åh, broder, dette Ordet er Liv hvis du holder fast ved Det. Hør her, Det er ikke noe vi snakker om, som kan hende i fremtiden; Det er noe som allerede er her sammen med oss og skjer nå. Ikke noe som vil skje; noe som er allerede. Vi vitner ikke: “Vi vet hva Han har gjort; vi vet hva Han vil gjøre”, men nå forteller vi hva Han gjør. Skjønner? Dette er vår tid.

²⁶¹ Vi får kanskje ikke oppleve Bortrykkelsen. Jeg kan dø i dag; du kan dø i dag. Jeg vet ikke. Men Bortrykkelsen kommer. Det er — det er, når den kommer, vil vi være der, vær ikke bekymret; hm-hmh, det samme vil resten av dem tilbake gjennom tidsaldrene, som har trodd det og ventet på det. De vandret i Lyset for sin tid.

²⁶² Og her er Lyset, Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig. Gi slipp på læresetningene dine og tro dette Ordet. Dette er Sannheten. Ordet er Sannheten. Jesus sa: “Mitt Ord er Ånd, Mitt Ord er Liv.” Hvordan skal du motta Liv når du forkaster Liv? Hvordan skal du ta inn en dogme, som er død, og et Ord av Liv? Stenge Livets Ord ute for å ta imot død, hvordan kan du ta imot begge to på samme tid? Du kan ikke gjøre det. “La ethvert menneskes ord være løgn, enhver dogme en løgn.” Guds Ord er Sannheten.

²⁶³ Jeg utfordrer en hvilken som helst mann til å vise meg, hvem som helst . . . Og jeg vet at dette lydbandet går verden rundt.

Hvem som helst, en hvilken som helst biskop, som vil komme til arbeidsværelset mitt, eller fremfor menigheten, og sette fingeren på ett sted der noen noen sinne ble døpt i Navnet til “Faderen, Sønnen, Den Hellige Ånd”, i Det nye testamente. Jeg vil vise dere at enhver person som noensinne ble døpt . . . Og de som ble døpt annerledes, måtte komme og bli døpt om igjen for å få Den Hellige Ånd.

264 Hva skal dere gjøre med det? Holde dere der ute i læresetningene deres? Holde dere der ute i dogmene deres og dø? Dere er skyldige! Med ondskapsfulle hender har dere tatt Livets Prins, Livets Ord, og korsfestet Det for folket.

265 Nå, hva gjorde de? De kjente ikke til det. I dag vandrer mennesker uvitende. De vet ikke at det er Sannheten. De tror det er en eller annen isme. De graver ikke dypt nok til å komme inn i åpenbaringens Ånd. De ber ikke nok. De roper ikke nok på Gud.

266 De bare tar lett på Det, “Åh, vel, jeg tror det er en Gud. Ja visst!” Djevelen tror det samme. Djevelen tror det mer enn noen mennesker hevder at de tror. Djevelen tror det og skjelver. Folk bare tror det og går videre. Men djevelen skjelver, vitende om at hans Dom kommer, og folk tror det og bryr seg ikke om at Dommen kommer.

267 Skyldige i å korsfeste Ham! Ja visst! Jeg anklager denne generasjonen, finner dem skyldige ved det samme Ordet som fant dem skyldige i begynnelsen. Det er riktig. Jesus sa: “Hvem kan dømme Meg?” Han var Ordet som ble kjød. Og i dag er det samme Ordet blitt kjød.

268 Peter sa i sin anklage i Apostlenes Gjerninger. La oss bare lese den. Peter, da han så dette finne sted, hva de hadde gjort, Ånden . . . Hør her, Peter forsvarte Kristus, det de hadde gjort. Jeg forsvarer hva Evangeliene er. Jeg . . . Peter anklaget dem for å ha drept Mannen, Kristus, Som var Ordet. Jeg anklager denne generasjonen for å prøve å drepe Ordet som er manifestert i mennesker. Følg med på hva Peter sa. Hans rettfærdige vrede må ha reist seg ganske sterkt. Hør på ham her i Apostlenes Gjerninger det 2. kapitlet, som begynner med det 22. verset.

Israelittiske menn, hør disse ord; Jesus fra Nasaret, utpekt, en mann Gud stadfestet for dere ved kraftige gjerninger, . . . tegn, som Gud gjorde ved ham midt iblant som . . . dere, slik dere selv også vet,

269 Puh! Tenk dere hvordan de følte det! Hør på det.

Israelittiske menn, fyrsten, dere kirkens menn, dere hellige menn, dere prester, dere menn som regnes for å være Guds menn, hør disse ord; Jesus fra Nasaret, var utpekt av Gud for dere . . .

270 Nå sier jeg til dere prester, og til folket. Jesus fra Nasaret, Den Hellige Ånd, Han er her i Den Hellige Ånds Person, som var Livet som var i Ham. Han er her og virker gjennom mennesker, og åpenbarer Seg ved tegn og under som Han gjør. Og her står de langs veggene, vitenskapelig identifikasjon. Og folk som sitter her, som var døde, lever i dag; og oppspist av kreft, er friske i dag; blinde, ser i dag; og vanføre, som går i dag. Han er Jesus fra Nasaret.

etter at han var blitt overgitt etter Guds fastsatte rådslutning og forutviten, forutbestemt for Sin jobb, tok dere ham ved lovløse hender og dere har . . . drept,

271 Er det — er det anklage? [Forsamlingen sier: “Amen.” — Red.] Han anklager hva? Sanhedrin-Rådet.

272 Og jeg anklager denne formiddagen kirkeforbundet. Jeg anklager pinsevevnene. Jeg anklager presbyterianerne, baptistene og enhver denominasjon i verden. Ved ondskapsfull, egoistisk grådighet har dere tatt Livets Ord og korsfestet Det fremfor folket og spottet Det, og kalt Det “fanatisme”, det som Gud har reist opp i vår midte for å bevise at Han er den samme i går, i dag og for evig. Jeg anklager denne generasjonen!

273 Gud har bevist at Han lever. Gud har bevist at Dette er Hans Ord. Hva har dere annet enn en samling av dogmer og læresetninger! Hvor kan dere vise den levende Gud? Fordi dere har avvist Livets Ord som ville ha gitt deg disse tingene. Ja, sir! Åh, for en tid vi lever i nå. Puh! Samme! Åh, jeg kaller . . .

Peter sa . . . dere tok, ved lovløse hender og korsfestet og drepte ham.

Ham reiste Gud opp etter å ha løst dødens veer, for det var ikke mulig at han kunne bli holdt igjen av døden.

274 Og ved deres læresetninger, og deres organisasjoner, og deres denominasjoner, med deres ytre form for gudsfrykt, taler fremdeles. Ved deres ytre form for gudsfrykt, har dere fornektet kraften av Hans oppstandelse.

275 Men timen har kommet, de siste dager er her, da Gud lovet, ifølge Malakias 4, at Han ville reise opp i de siste dager, “og ville vende folkets hjerter tilbake til de opprinnelige velsignelsene og fedrenes Pinsetro.” Og du kan ikke fornekte det, og du kan ikke stå imot det.

276 Nå dømmer jeg dere skyldige, og utfordrer dere, og anklager dere fremfor Gud, for med ondskapsfulle, egoistiske, denominelle hender har dere korsfestet Guds Ord fremfor folket. Og jeg sier dere er skyldige og rede for Dommen. Amen. Ja, sir!

277 Jeg sier det samme som Peter gjorde. Han formante til omvendelse for den generasjonen. Jeg formaner til omvendelse for denne generasjonen, omvendelse til Gud, og komme tilbake til den originale Sannheten i Ordet. Kom tilbake til fedrenes

Tro. Kom tilbake til Den Hellige Ånd, fordi Gud kan ikke forandre Det.

²⁷⁸ Da Gud sa: “Disse tegn skal følge dem som tror”, må Han holde Seg til det gjennom hele Evigheten. Det er Hans Ord.

²⁷⁹ Når du sier: “Gi et håndtrykk, eller ta nattverd”, eller noe lignende, eller noe om læresetningen, eller noe i den retningen; som hvem som helst, enhver fyllick, enhver vantro kan gjøre. Enhver etterligner, enhver prostituert – prostituert kan gjøre det. Ta nattverd, ha ytre former og slikt som det, du kunne gjøre det.

²⁸⁰ Men Jesus sa dette ville være identifikasjonen, “disse tegn skal”, ikke *kan* være, “de vil, i alle generasjoner, for dem som tror! I Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale i andre tunger, tale i nye tunger; og ta opp slanger; drikke dødelige ting, det vil ikke skade dem; legger de hendene på de syke, skal de bli friske.” “Helbrede de syke, oppreise de døde, kaste ut djevler; for intet har dere fått det, for intet skal dere gi det.”

²⁸¹ Alle disse store planene med å tjene penger og slikt, og hektet seg inn i dagens ting, ikke rart de er så klar for dom. Ja, sir! Åh, du store!

²⁸² La oss nå se. Ja, sir. Kall til omvendelse, og min anklage nå.

²⁸³ Dette nye Golgata er menigheten, såkalt, aller helligste stedene, store talerstoler, katolisismens alter, katolsk alter, kalt talerstolen deres. Metodisten, baptisten, presbyterianeren, lutheraneren, pinsevennene, på de aller helligste stedene, får Han Sine dypeste stikk. Et nytt Golgata! Hvor blir det funnet? I de hellige stedene, menigheten.

²⁸⁴ Hvor er Han korsfestet hen? Fra pastorene. Dere hyklere, dere vet bedre enn det! Jeg er ikke sinna, men noe på innsiden av meg rører seg. Gud har blitt fullkomment identifisert iblant dere.

²⁸⁵ Hvor fikk Han spydsårene fra, i Sin side? Hvor fikk Han Sine stikksår? På Golgata. Hvor får Han det i dag? På talerstolen. Hvor kom de fra? Jerusalem. Hvor kommer de fra? Denominasjonen. De som hevdet at de elsket Ham, det var de som gjorde det. Det er de som gjør det i dag. Hans andre Golgata, der Han får Sine stikksår imot Ordet, det er det som sårer Ham. Hvem er Han? Han er Ordet. Han er Ordet. Hvor blir Han såret hardest fra? Talerstolen i de hellige stedene, akkurat som det var da.

²⁸⁶ Jeg har rett til å anklage denne generasjonen. Jeg har rett til å gjøre det, som en forkynner av Jesu Kristi Evangelium, med Hans tegn, og beviser at Han er Gud. Jeg har rett til å føre anklage mot denne generasjonen. Fordi, Hans hardeste spydspisser har vært rett fra talerstolene, der de har kritisert og sagt: “Ikke gå ut og

hør på de greiene. Det er av djevelen.” Rett på det stedet som skulle ha elsket Ham!

²⁸⁷ Og nøyaktig de tegnene som Jesus sa ville finne sted, “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd; Ordet, som skjelner hjertets tanker og hensikter.” Og Det blir kalt djevelen, hvor fra? Talerstolene, de hellige stedene.

²⁸⁸ Åh, Gud, hvordan kan Han se ned? Bare — bare nåde, det er alt, barmhjertighet. Vi kan ikke gjøre annet enn å gå dommen i møte. Vi er allerede der. Hm-hmh.

²⁸⁹ Tenk på det. Hans hardeste stikkskader kommer fra talerstolen. Det er der Hans nye Golgata er. De korsfester Ham, Ordet, på talerstolen. Det er riktig. Hvordan, hvordan gjør de det? Ved deres former for gudsfrykt. Det er helt riktig!

²⁹⁰ Kronet av skaren, av spottere! Han har en ny tornekrone, spottere! Såret fra talerstolen; kronet av spottere. Blir Han korsfestet igjen, på nytt? Pisket av menneskelagde læresetninger, lærere fra denominasjoner imot Hans Ord. De pisker Det, i skam, fordømmer Det.

²⁹¹ Jesus sa: “Forgjeves tilber de Meg.” *Forgjeves*, “fører ikke til noe godt.” Hvem tilber de? De tilber den samme Gud. De tilba den samme Gud ved Hans første korsfestelse, og det var en forgjeves tilbedelse. Det er det samme i dag. Forgjeves bygger de disse denominasjonene. Forgjeves bygger de disse seminarene. Forgjeves har de disse læresetningene, og underviser lærdommer som er menneskebud, og fornekte Guds Ord. De er skyldige i å korsfeste Livets Fyrste og underviser menneskers lærdommer istedenfor Hans Ord. “Forgjeves tilber de Meg,” pisket, gjennomstunget, kronet.

²⁹² Når dere ser det gå nedover gaten, og noen av dere damer med langt hår; sier: “Hun er gammeldags, er hun ikke?” Husk, det er spottere, det er kronen du bærer. Gud sa at det var din pryd; bær det med stolthet. Halleluja! Bær det med stolthet, som du ville ha gjort med en tornekrone for din Herre. Bær det med stolthet. Ikke skam deg. Han sa så, uansett hva disse Jesabelene sier i dag. Hva disse bedragerne som står på talerstolen, korsfester av Kristus, uansett hva de sier, så bær det med stolthet. Gud sa så. Hold fast ved det.

²⁹³ Kronet, med spottere igjen, torner. Gjennomstunget fra talerstolen, med læresetninger.

²⁹⁴ Han har et nytt Golgata, de førte Ham dit: disse kappekledde korene, kortkledde kvinnene, kortklipte, sminkede, og synger i koret som Engler, med talenter. Det er Hans nye Golgata, bare moderne strippersker som er beskyttet av en lov, som i Sodoma og Gomorra.

²⁹⁵ Du ser en liten tisse gå nedover gaten. På bestemte tider er det ikke en hannbikkje som i det hele tatt vil gå ut der hun er. La

en bestemt ting skje, og alle sammen vil løpe etter henne. Det var noe som skjedde med henne. Dere vet hvorfor. La . . .

²⁹⁶ Hvorfor tar disse kvinnene av seg klærne, og går nedover gaten? Ikke fortell meg at det ikke er den samme tingen. Det er en identifikasjon. Ikke døm mennene. Men de er beskyttet av en Sodoma-lov. Den loven burde si at det er ulovlig for dem å være der ute.

²⁹⁷ Og predikanter på talerstolen burde gå i andre klær istedenfor prestedrakten; som står der ute og tillater det, og skammer seg for å tale imot det, fordi denominasjonen deres vil sette dem på porten. Dere korsfester Guds Ord for menigheten, som sier, "Det er en vederstyggelighet for en kvinne å kle seg i en kledning som tilhører mannen."

²⁹⁸ Jeg – jeg fordømmer det. Jeg – jeg – jeg – jeg – jeg – jeg anklager det for å korsfeste Guds Ord fremfor folket. Kortklipte kvinner, kortkledde, og kronen . . . og står i koret!

²⁹⁹ Noen sa til meg her om dagen, en eller annen kvinne spurte meg, sa: "Vel, hvor tror du at de finnes?"

³⁰⁰ Jeg sa: "Hvis Herren ba meg om å plukke ut ett dusin fra hele verden, ville jeg – ville jeg blitt vettskremt."

³⁰¹ Når jeg ved Åndens skjelning står der og iakttar dem, og står på den måten og ser de tingene over dem; de skitne, uanstendige, usle, sigarett-damperne der ute som holder på slik som det, og står i et kappekledd kor og synger i den forfatningen, og lar forsamlingen se dem. De sier: "Vel, hvis hun kan gjøre det, kan jeg det også." Et kristent liv er et liv i hellighet og renhet, uskyld!

³⁰² Jeg anklager dem i Jesu Kristi Navn for deres skitt og urenhet. De har ført skam over Evangeliet. Og de som prøver å holde på Det, kalles "fanatikere", roper: "Det er gammeldags vås." Jeg anklager dem i Jesu Kristi Navn.

³⁰³ Bare moderne strippersker på gaten, synger i kor, sigarett-røykende, forteller skitne vitser, tre eller fire ektemenn, og etter den sjette, og synger så i koret fordi de har en stemme. Dere stakkars intellektuelle, åndelig fattige, forkastet på deres egen grunn. Dere leser den samme Bibelen som hvem som helst andre kan lese, men dere har avvist Guds Ånd, inntil Bibelen sier at dere "blir overgitt til en kraftig villfarelse, å tro en løgn og bli fordømt ved den." Dere tror faktisk at dere har rett, og Bibelen sier at dere ville tro det og bli fordømt ved den samme løgnen som dere tror er Sannheten.

³⁰⁴ Derfor anklager jeg dere ved Guds Ord. Dere lærer folket noe som er uriktig, og korsfester Kristi grunnsetninger om hellighet og Liv ovenfra, slik at personen kan gå ut på gaten og være en ny person.

³⁰⁵ Predikanter som står på ballspill-baner og røyker sigaretter; snublesteiner; alt det andre tøvet som de finner seg i. Kvinner i

korene sine som bruker shorts, kortklipt hår og holder på slik, sminkede ansikter, og kaller det så, "Søster, *dette* og *det*," og Bibelen fordømmer de greiene. Det er riktig. Går på fester og holder på, fremdeles et medlem av menigheten; holder fast på sitt vitnesbyrd, og lever akkurat som du vil.

³⁰⁶ Ikke tro at jeg snakker helt og holdent om presbyterianere. Jeg snakker om dere pinsevenner. Det er riktig. Dere kjente en gang Sannheten, men dere trodde dere ikke kunne ta imot Den. Dere kunne ikke støtte pastoren deres. Deres — deres pastor kunne ikke ha den store jobben med så mange hundre dollar per uke, og en stor, fin kirke å forkynne i, og kjører rundt og holde på slik de ønsker. Hvis han fordømte det, ville organisasjonen kaste ham ut; derfor må han holde på det, han må si det. Derfor solgte han sine fødselsrettigheter, for en linserett fra verden, fra Esaus avfallsrester. Og hva vil han få for det? Begge faller ned i fordømmelsens grav, og blir fordømt. Jeg anklager dem som Evangeliets prostituerte.

³⁰⁷ Jeg kom over et sangkor, på ett av de berømte store stedene for ikke lenge siden, et av de beste som finnes i pinsevennenes rekker. Og jeg satt tilfeldigvis på arbeidsværelset til denne broderen da fire eller fem sangkor kom sammen. Og det var i en av . . . en av de fineste pinsevevnsorganisasjonene. Og de visste ikke at jeg var på arbeidsværelset til denne forkynneren, i Oklahoma. Jeg satt der nede, under, der denne forkynneren studerer før han kommer til plattformen sin. Og da jeg gjorde det . . .

³⁰⁸ Der var disse små Rickyene der ute; og Rickettaene, sminke, ikke én av dem hadde langt hår, alle sammen hadde kortlipt hår, hver og en av dem med sminke på seg, alle sammen med kapper på seg. Og en liten Ricky stod der, og holdt på *slik*, (og en annen mann tok opp et misjonsoffer), han oppførte seg som han var en blind mann med en skål, og gikk rundt og sa alle slags blasfemiske ting om å ta opp offeret, og slike ting som det. Men gikk fram og prøvde og synge *Messias*, åh, du store, og — og kunne gjøre det ganske bra, men det hadde ikke den rette klangen. Nei, det var dødt, ser dere. Åh, du! Slik er det. Det er Hans nye Golgata.

³⁰⁹ Hva tror dere om en eller annen liten jente, eller en liten kvinne der? Ja, hvis hun hadde kommet inn der, kledd slik hun skulle vært, med langt hår, og uten sminke, og slikt, så ville de gjort narr av henne; hvis hun hadde kommet inn, da de lagde det spetakkelet der, den flokken av unge folk, omtrent tretti eller førti av dem. Pinsevevnenes utvalgte del, og gjør ting på den måten! Og hvis den lille damen hadde sagt noe om det, ville de ha utestengt henne fra sangkoret.

³¹⁰ La Evangelie-predikanten stå på talerstolen og si noe om det, de ville ha stengt ham ute fra organisasjonen. Dere korsfester

Guds Sønn på ny, og gjør Ham åpenlyst til skamme. Hans Evangelium som dere gjør krav på å forkynne, dere korsfester Ham. Jeg anklager denne Kristus-forkastende generasjonen ved Guds Ord, og ved Dets kraft i denne siste tids stadfestelse på at Han fremdeles lever. Ja. De er imot det renskårne, stadfestede Guds Ord. Organisasjonene deres kan ikke utstå Det.

³¹¹ Store menigheter og denominasjoner er Hans nye Golgata. Jeg sier det igjen. Dette, nåtidens strippersker er sangkorene deres.

³¹² Ypperstepresten fra hver denominasjon roper ut som ypperstepresten på den tiden: "Kom nå ned og vis oss et mirakel." Hm-hmh. Det var den første korsfestelsen.

³¹³ Det er det samme i dag. Jeg har møtt de som sier: "Vel, nå, du oppreiser døde, gjør du? Hvorfor drar du ikke opp dit? Du har en kone på kirkegården. Du har en baby der oppe."

³¹⁴ De sa til Ham: "Vi hørte at Du oppreiste de døde. Vi har en kirkegård full av dem her oppe. Kom og reis dem opp." Åh, uvitenhet avler uvitenhet. Skjønner? Hm-hmh.

³¹⁵ Store menigheter, store sangkor, denne tids yppersteprester: "Kom ned, vis oss et mirakel som denominasjonen vår ikke kan gjøre."

³¹⁶ Jeg traff en mann, for ikke lenge siden, som kom med en bemerkning om et... etter en liten radiosending jeg hadde i Jonesboro, Arkansas, der jeg fortalte om en kvinne som var blitt helbredet. Denne karen tilhørte en bestemt denominell menighet, og han reiste seg opp der i bakgrunnen og sa: "Jeg utfordrer en hvilken som helst mann til å komme hit og vise meg et mirakel."

³¹⁷ Jeg gikk og fikk tak i en lege. En mann hadde blitt helbredet for kreft. Jeg gikk og fikk tak i en kvinne som hadde vært i en rullestol i omtrent tjue år; hun ble helbredet for leddgikt, vært i en rullestol. Jeg tok det med bort og sa: "Nå vil jeg ha pengene, ett tusen dollar."

³¹⁸ Han sa: "Vel, hm, hm, hm, hm, det er ikke her. Det er over i Waco, Texas, der hovedkvarteret vårt er."

³¹⁹ Jeg sa: "Ja vel, vi drar bare bort dit og får hentet det." Sa, jeg sa: "Du gjør forberedelser og vi drar i morgen." Skjønner? Jeg sa: "Vi vil sende..." Jeg sa: "Her er legen for å fortelle at disse menneskene uten tvil hadde kreft. Her er det på listen, røntgenbilde. Her er denne kvinnen som hele nabolaget vet at satt i en rullestol i tjue år, og hun går akkurat nå. Og legene, har vært lege etter lege etter lege etter lege, og slikt, og her er hun i live i dag. Nå, du sier at du ville 'gi ett tusen dollar.' Jeg ønsker å sette det i et misjonsfond. Jeg vil ha det." Skjønner? Skjønner?

Han sa: "Vel, det er over i Waco, Texas."

Jeg sa: "Vi reiser i morgen."

320 Han sa: “Vent et øyeblikk. La meg si deg noe. Jeg vil ta ei lita jente med meg. Og la meg ta et barberblad og kutte henne i armen, og så skal du helbrede det foran brødrene våre. Og de vil gi deg pengene.”

Jeg sa: “Du djevel!”

321 “Hvis Du er Guds Sønn, kom ned fra dette korset.” “Fortell oss hvem som slo Deg”, med en fille rundt Hans hode. Slo Ham der, sa: “Nå, hvis Du er en profet, fortell oss hvem prof-...” “Hvis Du er Guds Sønn, kom ned fra korset.”

322 Blinde som leder de blinde! De trenger mental helbredelse, en mann som kan gjøre noe slikt, eller komme med en bemerkning som det. Ja visst.

323 Det velkjente gamle ropet: “La oss se Deg gjøre et mirakel. Mester, vi vil ha et mirakel fra Deg.” Når det skjedde hver dag, hver time, hele tiden, akkurat slik Gud ledet det til å bli gjort. Men de var ikke til stede. Hvis de var det, kalte de det “Beelsebul, djevelen.” Skjønner? “Mester, vi ønsker at Du skal gjøre det slik vi vil at Du skal gjøre det.” Slik er det. “Dra dit vi vil at Du skal dra, gjøre det vi ønsker.” Åh, ja. Hm-hmh. De hadde ikke noe makt over Ham. Nei, sir. Det var grunnen til at de måtte få Ham ut av sin midte. Ja, sir. De prøver å gjøre det samme i dag. Og gjennom kirkerådet vil de til slutt få fullført det, ser dere, alle sammen går sammen. Det velkjente gamle ropet.

324 Her ser vi, igjen, det mest religiøse stedet, de beste utdannede teologene, som roper ut igjen, og imot Ham, roper ut. De aller beste teologene, som burde ha visst annerledes; de mest høytstående menighetene, og best skolerte teologene, kastet Ham ut av sin midte. De vil ikke ha Det.

Du sier: “Det er galt, broder Branham.”

325 Da var du ikke her for å se *Menighetstidene*, eller høre det forkynt. Du var ikke her, da, denne Laodikea Menighetstid var den eneste som kastet Ham ut av menigheten. Og Han var ute, på utsiden, og banket, og prøvde å komme inn igjen. De kastet Ham ut fordi de ikke har noen bruk for Ham. De korsfester Ham på ny. Amen! Hvor lenge kunne vi holde på?

326 Husk, Guds Ords profet forutsa oss i Andre Timoteus 3, hvis dere skriver det ned. Vi har ikke tid til å lese det. Men der står det: “I de siste dager, ville spottere komme. De ville være oppfarende, oppblåste, slike som elsker lysten høyere enn de elsker Gud; baktalere, uten selvkontroll, brutale, og forakter de som er gode, svikefulle, oppfarende, oppblåste, belærte; har en ytre form for gudsfrykt, men fornekte dens Kraft: slike skal du vende deg fra! For blant disse er de som tar uforstandige, kortklipte kvinner;” kortkledde, sminkede, “fra sted til sted, og fanger dem.” Det er helt riktig.

327 Han sa: “Vend dere bort fra det i de siste dager.” La oss adlyde profeten. Vende oss bort fra de tingene i de siste dager. De er her. Jeg henvender meg til Menigheten nå. Ja, sir. Kom dere bort fra det!

328 De har, de, forkynnerne i denne tid burde vite disse tingene. De skulle ha kjent Jesus på Hans tid. De skulle ha visst. Og nå skulle de ha kjent det, men de kjenner det ikke. Akkurat som de jødiske lærerne på Hans tid skulle ha kjent Ham på Hans tid, slik er det i dag, med Guds klart stadfestede Ord da. Han var Ordet, og Han beviste at Han var Ordet. Han beviste at Han var Ordet for den tid. Og Gud har bevist i dag at Han er Ordet for denne tid, Lyset for tiden. Og de skulle ha visst det da, og skulle ha visst det nå.

329 De korsfestet Ham da, og de korsfester Ham nå. Jeg anklager dem for det! Riktig. Det bare fortsetter å fare som lyn gjennom meg: “Jeg anklager dem, for Gud kommer til å la dem betale for det!”

330 Jødene på deres tid. Gud igjen, i tiden på jorden, sa Jesus: “Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte Jeg ville ha samlet dere i en stor gruppe, men dere ville ikke.”

331 Hvor Gud har prøvd i disse siste dager å forene Sitt folk sammen, men dere ville ikke. Dere har foretrukket læresetningen deres, derfor blir dere nå overlatt til ødeleggelse. Det var det Jerusalem fikk; hun ble nedrevet, nedbrent, hun er ikke mer. Og det er nøyaktig det som vil skje en av disse dager, med alle disse store tingene her. De store læresetningene og denominasjonene deres vil dø og gå til grunne, men Guds Ord vil være Evig og leve evinnelig. Skjønner?

332 Hans dypeste sår kom fra huset til såkalte venner. Tenk, tenk på det. Tenk på det! Stopp! Jeg venter et øyeblikk. Forkynnere, tenk på det! Hvor kom Hans sår fra? Huset til Hans såkalte venner. Som det var, slik er det. Tenk på det! På Golgata var Han ikke omringet av – av villmenn, barbarere, men av forkynnere som hevdet at de elsket Ham. Og i dag, når Evangeliet er fullt og helt lagt for dagen, når de store tegnene på Hans oppstandelse er bevist iblant oss, er det ikke gata der ute som angriper deg, det er de såkalte forkynnerne.

333 De som skulle ha elsket Ham, er det Han er omringet av i dag. “Vi vil ikke ha den Tingen iblant oss. Vi vil ikke at denne Mannen skal styre over oss. Vi vil ikke gi vår støtte. Vi vil ikke ha noe samarbeid med Det i denne byen, dersom den Tingen kommer denne veien. Det er ikke annet enn spiritisme. Det er djevelen.” Uten å kjenne Guds Ord, leder de blinde de blinde. Som det var da, tenk, slik er det nå. Akkurat som det var da, slik er det nå. Tenk!

334 Hans Kraft til å helbrede og til å sette menn og kvinner fri fra kjærligheten til denne nåværende verden, fra de kortklippede,

sminkede Jesabelene som kaller seg kristne; og frambringer et slikt liv, røker sigaretter, forteller skitne vitser. Setter seg ned og har en misjonsforening og broderer og syr, og snakker, og sladrer, og — og går ut på gaten kledd i shorts, og alt slikt; og så kaller seg kristne, foran andre kvinner. Dere husker fortellingen min om slaven som visste at han var en sønn av en konge, karakteren hans. Hva burde vi være? Menn og kvinner, og forneker . . .

³³⁵ Disse prestene, disse talerstolene der Han får Sine sår, de har godkjent og gitt sin støtte til den slags levemåte blant folket, der de gjennomstinger Ham. De forneker Kraften til — til å sette dem fri fra det, og de godkjenner at det er slik. Når det er i motsetning til Guds Ord, for en kvinne å klippe håret kort, eller sminke ansiktet sitt, eller kle seg i shorts. Det er i motsetning til Guds Ord, men de går god for det, og lager et nytt Golgata (fra hvor? fra gata? fra puben?) fra talerstolen, fra talerstolen.

³³⁶ Og igjen, hva var ropet? “Han gjør Seg Selv til Gud.” De forneker Hans Guddommelighet. De prøver å dele Ham opp og lage tre eller fire Guder ut av Ham. Når Han er Gud; Han var Gud; Han vil alltid være Gud, den samme i går, i dag og for evig. Når du snakker om én Gud, til dem, ler de av deg. “Vi tror på en hellig treenighet.”

³³⁷ Jeg tror på én hellig Gud, ja, sir, Hans Kraft til å helbrede, til å sette fri, og ta disse menneskene ut fra kjærligheten til verden, til å befri dem slik Han gjorde med Maria Magdalena. Husk, hun var også en liten tilsminket Jesabel. Hun hadde syv djevler i seg. Hun var en strippe-ske.

³³⁸ Akkurat som nåtidens kvinne på gaten i dag; gå hvor som helst og se. Hvis du ikke tror at folk bøyer seg for nakne kvinners helligdom, se ut på gaten i dag. Som det var på Sodomas tid, slik skal det være. Se ut hvis du ikke tror det, bare gå hvor som helst. Åpne opp en avis, åpne opp et ukeblad, se på en reklameplakat, hva finner du? Husk hva det står: “Da Guds sønner så at menneskenes døtre var vakre, tok de til seg kvinner.” Se på skandalen i England, se på skandalen her, se på alt sammen, har blitt et horehus.

³³⁹ Hvorfor er det slik? Hvorfor ble Russland kommunistisk? På grunn av simpelhet og skittenhet, og den katolske kirkes kraftløshet. Og det er nøyaktig derfor denne nasjonen er overtatt av kommunismen og kirkerådet, og slutter seg til den katolske kirke. Hvilket kommunismen og katolisismen vil forene seg sammen, vet dere, og her gjør de det. Hvorfor? Fordi de har forkastet Evangeliet som atskiller dem og gjør dem til et annerledes folk! . . . ? . . . Det er den helt nøyaktige grunnen.

³⁴⁰ Og forkynnere på talerstolen finner seg i det for en mat-billett, for en sosial anseelse fra en eller annen læresetning, sier: “Jeg tilhører *Så-og-så*”, velger utdanning fremfor Guds

Kraft; befri dem fra denne sinnssyke slekten slik som Maria Magdalena.

³⁴¹ Selve den Kraften som kunne ta den lille strippersken på gaten, og få henne til å ta på seg klær og oppføre seg som en dame, gjøre en kristen ut av henne, de fordømte den Kraften, og korsfestet Mannen som hadde Den, på Golgata.

³⁴² Og i dag, selve det Evangeliet og Den Hellige Ånd som vil ta den lille strippersken og få henne til å kle seg som en dame og oppføre seg som en kristen, de kaller Det “fanatisme.” De vil ikke blande Det inn i menigheten sin, sette Det i bevegelse iblant dem, får andre kvinner til å gjøre det. Hva gjør de? De kaster Det ut akkurat som de gjorde da. Og nå korsfester de selve Ordet og sier at Det var for en annen tid. Jeg anklager dem igjen, ja, sir, akkurat slik som de ble anklaget da.

³⁴³ Tegnet som fikk gamle Legion til å ta på seg klærne sine. Husk, en person som tar av seg klærne er gal. Skjønner? Hva med en kvinne? Legion var gal; han rev av seg klærne. Gud brukte Sin Kraft og fikk ham til å ta på seg klærne sine. Han var ikledd sitt rette sinn, og satt nede ved Jesu føtter.

³⁴⁴ Se på Kraften som fikk gamle, blinde Bartimeus til å se, midt iblant læresetningene deres. Han var på jorden da det var like så mye vantro som det er i dag, men det stoppet ikke Ham. Han fortsatte videre. Han la ikke fingrene imellom for dem. Han sa til dem: “Dere er av deres far djevelen.” Han fordømte alt sammen.

³⁴⁵ Kraften som kunne reise Lasarus fra graven, og ga kvinnen fra Nain hennes sønn tilbake! Å Gud! Kraften som kunne gjøre disse tingene, som kunne forutsi tingene som skjedde. “Det er to. . . Eselfole, det er en eselfole som er bundet der to gater møtes”, og alle disse tingene som Han forutsa. Selve den Mannen som eide den Kraften, “Vekk med Ham. Vi vil ikke ha Ham iblant vårt folk. Han vanhelliger undervisningen vår”, og de korsfestet Ham.

³⁴⁶ Akkurat den samme tingen i dag, “bort med Den Hellige Ånd”, de vil ikke ha noe med Den å gjøre. “Den fordømmer og gjør disse tingene, og forteller folket vårt disse tingene vi ikke ønsker at skal blande seg inn i våre organisasjoner. Det er imot våre læresetninger.” De korsfester Ham igjen. Åh, du!

Legg merke til nå idet vi avslutter. Er nødt til å avslutte.

Og igjen, de kaller Det “fanatisme.”

³⁴⁷ Og de kalte Ham en “fanatiker.” De sa “Han var sinnssyk.” Alle vet at Bibelen sier at, “Jesus var,” fariseerne sa, “denne Mannen er en samaritaner, og Han er gal.” Nå, hva betyr ordet gal? “Sinnssyk.” “Mannen er sinnssyk. Det er en haug med sinnssyke mennesker som følger Ham. Han er Beelsebul.”

³⁴⁸ Og igjen sier de det samme: “Det er en slags heksekraft. Det er spådom”, og plasserte Ham igjen på skammens kors. Hvilket

kors? Hvilken skam? Hans stadfestede Ord; gjorde narr av Det og fortalte folket at Det var djevelen. Gjør noe, og kaller . . .

349 Han sa: “De kaller Guds hellige gjerninger for ‘en uren ånd som gjør det’, ingen tilgivelse for det.”

350 De gjør skam på Hans Ord, og prøver å avsløre Det og kaller Det svindel eller fanatisme, “Ikke gå til det. Ikke gå på de møtene.” Hm-hmh.

351 Hva gjør de ved å gjøre det? De tar sine denominelle læresetnings-nagler. Det er riktig. Disse nytelsessyke lærerne, verdslige, ugudelige, denominelle gale, tar de denominelle naglene og korsfester Guds Sønn med det på ny, fra talerstolene sine.

352 Hvorfor gjør de dette? “De elsker menneskers lovord”, titlene som kirken kan gi dem, “mer enn kjærligheten til Guds Ord.” Jeg fordømmer dem. De kan ikke bli dannet lik verden, fordi de er . . . Kan ikke bli dannet lik Ordet fordi de allerede har blitt dannet lik verden. De har allerede gjort det. Den hyklerske tiden vi lever i! Er ikke dette . . .

353 Er ikke ett Golgata nok for min Herre? Hvorfor vil dere gjøre dette? Dere som skulle ha elsket Ham, dere som vet at Dette er Hans Ord, dere som kan lese Åpenbaringen det 22. kapitlet, som sier: “Hver den som tar ett Ord eller legger til ett ord”, hvorfor gjør dere det? Er ikke ett Golgata nok for Ham?

354 Jeg står som Hans forsvar. Jeg er Hans advokat, og jeg anklager dere ved Guds Ord. Forandre deres veier, eller så vil dere gå til helvete. Denominasjonene deres vil smuldre bort. Jeg anklager dere i Dommerens Nærvær, riktig, dere, med deres former for gudsfrykt, hyklerier. Og hvorfor kaller dere Det . . . Er ikke ett Golgata nok?

355 Som Peter sa: “Deres denominelle fedre”, Peter anklagde dere ved . . . Sa: “Hvem av deres fedre har ikke gjort dette?” Stefanus gjorde det samme: “Med ondskapsfulle hender har dere korsfestet Livets Fyrste.” Sa ikke Jesus Selv: “Hvem av deres fedre var det som ikke la profetene i gravene? Og dere pynter dem etterpå?” Slik har det gått med de rettferdige menn ned gjennom tidsalderne!

356 Derfor anklager jeg denne høy-kultiverte, kirkegjengerflokket av Kristusforkastende mennesker i denne tid. Dere, med deres former for gudsfrykt, korsfester min Kristus for andre gang, ved å fortelle folket at, “Disse Ordene er for en annen tid, og Det er ikke for denne tid.” Jeg anklager dere. Dere er skyldige i den samme forbrytelsen som de var på korsfestelsesdagen. Omvend dere og vend dere til Gud eller gå fortapt.

357 Og jeg sier igjen: “Her”, menighetene, “de”, lærerne, “korsfester”, ved blasfemi, “Ham”, Ordet. Gud være nådig! La

meg si det igjen. Det kan ha blitt sammenblandet på lydbåndet. “Her”, menighetene, “de”, presteskapet, “korsfester”, ved blasfemi, “Ham”, Ordet. Ikke rart vi ser dette skje igjen:

Blant revnende klipper og formørket himmel
 Bøyde Min Frelser Sitt hode og døde,
 Men det revnede forhenget åpenbarte veien
 Til Himmellens glede og endeløs tid.

³⁵⁸ Jeg sier det på dette lydbåndet og for denne forsamlingen. Jeg sier dette under inspirasjonen av Den Hellige Ånd. Den som er på Herrens side, la ham komme under dette Ordet! Gud vil uten tvil føre denne onde, Kristus-fornektende, Kristus-forkastende generasjonen inn for dommen, for blasfemi, korsfestelsen av Hans identifiserte Ord. De kommer for Dommen. Jeg anklager den! “Den som er på Herrens side”, sa Moses, “la ham komme til meg”, da Ildstøtten hang der som et bevis. Den som er på Herrens side la ham ta opp Ordet, fornekte sin læresetning og følge Jesus Kristus daglig. Og Jeg vil møte dere den morgenen.

La oss nå bøye våre hoder i bønn.

³⁵⁹ O Herre Gud, det Evige Livets Giver og Opphavsmannen til dette Ordet, som brakte Herren Jesus tilbake fra de døde, som tilkjennga det på en rett måte fremfor en – en generasjon av vantro mennesker. Det varte lenge, denne formiddagen. Mange har vært samlet her. Menighetslokalet er stappfullt. Folk står omkring. Og lydbåndene blir lagd for å gå ut over hele verden, til forskjellige steder. Forkynnere vil høre dette i sine arbeidsrom. Jeg ber for dem, Herre. La disse Ordene falle dypt ned i hjertene deres, skjære dypt, skjære bort alt av verden. Slik at de kan si som . . .

³⁶⁰ Denne lille metodist-forkynneren nede i Kentucky, kom til meg her om dagen og sa: “Da jeg hørte de *Syv Menighetstider* hørte jeg det rope ut: ‘Kom deg bort fra Babylons murer’”, sa: “Jeg ga slipp på det og dro. Jeg vet ikke hvilken vei jeg skal ta, eller hva jeg skal gjøre, men jeg dro.” Velsignet være motet til den unge mannen, og en kone og to eller tre barn.

³⁶¹ Gud, må mange finne veien til Guds Ord, den eneste veien til Livet, for Han er Ordet. Jeg ber for hver enkelt, Far. Noen ganger ved å si disse tingene, det er ikke i grusomhet; det er i kjærlighet fordi kjærligheten er korrigerende. Og jeg ber, Gud, om at folket må være i stand til å forstå det på den måten, at det er ment for å være korrigerende. Du Som måtte korrigere, og ba for dem på korset og sa: “Far, tilgi dem. De, de er blinde, de – de forstår ganske enkelt ikke hva de gjør.”

³⁶² Jeg ber for de forkynnerne i dag som korsfester Ordet igjen, ved å ta sine læresetninger og denominasjoner og dogmer, og tar det istedenfor Livets Ord. Og så, fremfor folket, kritiserer de – de den ekte Sannheten som Gud stadfester er Hans Sannhet. Vi ber for dem Far, om at Du må kalle dem til Bryllupsmåltidet igjen.

Og må de komme denne gangen, og ikke finne unnskyldninger, for jeg innser at det siste kallet allerede kan ha gått ut. Det kan være for sent nå. Jeg håper ikke det er det.

³⁶³ Velsign denne lille forsamlingen som er her, disse, noen hundre mennesker som er samlet her denne formiddagen, denne varme dagen, sittet her i et to timer eller mer langt møte, og lyttet. De har ikke gått. De satt stille og lyttet. Mange av dem venter med middagene sine, og kvinnene står med babyene sine, og de venter. De klamrer seg fast til ethvert Ord.

³⁶⁴ Herre, jeg innser hva som vil skje med meg på Dommens Dag hvis jeg villeder disse menneskene. Jeg er bevisst på, Herre, så bevisst som jeg kan kjenne meg. At jeg forsøker å lede dem til Ordet, og la dem leve ved Ordet, og fortelle dem at Du er “den samme i går, i dag og for evig”, at den store Hellige Ånd er Jesus Kristus, bare i form av Den Hellige Ånd, den samme Mannen. Du sa så. “En liten stund og verden ser Meg ikke mer; men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, til og med i dere.” Og jeg vet at dette er Deg, Herre. Og vi tror Deg, fordi vi ser Deg gjøre den samme tingen iblant oss.

³⁶⁵ Vi overgir oss i dag, oppriktig, vi gjør det her i denne forsamlingen og på lydbåndene. Herre, akkurat i dette øyeblikket, må enhver mann og kvinne, gutt eller jente, som er – som er her til stede, eller står på utsiden, eller hører det på lydbåndet, må vi i dette øyeblikket innvie oss dypt og komplett overgi oss selv til tjeneste for Gud.

³⁶⁶ Beveg Deg over forsamlingen Herre, i Kraft, og helbred de syke. De sa de hadde en liten, vanfør gutt som satt her borte. La den store Hellige Ånd . . . Vi vet, bare å sitte i Hans Nærvær slik som dette er, Det vil gjøre det. Dersom Du kan gå gjennom radio og TV, utover landene og helbrede de syke, “Du sendte Ditt Ord og Det helbredet dem”, kan Du gjøre det samme i dette øyeblikket. Jeg ber Gud, om at Du må helbrede enhver syk person, enhver vanfør, enhver plaget her, og som hører disse Ordene. Gud, gi det. Min bønn er for dem.

³⁶⁷ Med en – med en Kristi kjærlighet i mitt hjerte og en følelse for de trengende, legger jeg dem fram for Deg Herre, på offeralteret, der Lammets blodige legeme ligger som en forsoning for våre synder og sykdom, legger det der. Jeg bønnfaller om nåde for folket. Jeg ønsker å stå som Moses gjorde, i bresjen for dem, Herre, og si: “Gud, vær nådig for dem, mot dem, litt lenger og gi dem en sjanse til.” Ikke – ikke gjør det akkurat nå, Herre. La – la Evangeliet gå bare litt lenger.

³⁶⁸ De – de er fordømt, Herre. Jeg ber om at Din store barmhjertighet og nåde må – må gå ut til den siste personen som har sitt navn i Boken. Og jeg vet de vil. Det er ikke vanskelig å be mot ditt Guddommelige Ord, eller mot – mot . . . med det Guddommelige Ordet, mener jeg å si, Herre; Ordet som

er lovet, Ordet som er stadfestet, Ordet som forutbestemte disse menneskene tilbake der før verdens grunnleggelse. Det er ikke — det er ikke vanskelig å — å be om at Du må frelse de som har sine navn skrevet i Boken, fordi jeg vet at Du vil gjøre det. Jesus sa så, “Alle som Faderen har gitt Meg vil komme.” Og ingen kan komme uten at han har blitt gitt.

369 Nå ber jeg, Gud, at overalt hvor disse Ordene faller, både på lydbånd og her nå, om at Den Hellige Ånd må kalle enhver forutbestemt person nå, fra verdens grunnleggelse da navnet deres ble satt i Livets Bok hos Lammet. Må de høre Guds Røst tale i dag, i den lille, stille, hviskende Røsten nede i sitt hjerte, som sier: “*Dette er Veien, gå på Den.*” Gi det, Far. Jeg ber om det i Jesu Navn.

370 Og nå mens vi har våre hoder bøyd her i forsamlingen. Dersom dere tror at dette er Sannheten, og dere — dere . . . Jeg har plassert, lagt hånden min på disse lommetørklærne som ligger her, som sendes til de syke og plagede. Jeg ønsker å spørre dere et spørsmål, oppriktig nå.

371 Jeg kom ikke ned hit bare for å bli hørt. Jeg — jeg — jeg er trøtt. Jeg er utslitt. Jeg er ikke så ung som jeg var før, og jeg — og jeg vet at våre dager er talte. Og jeg vet jeg må gjøre mitt aller ytterste for Guds Rike. Jeg må tale hver gang jeg får sjansen. Jeg er nødt til det, jeg er nødt til det enten jeg har lyst eller ikke.

372 Jeg kommer hit fordi jeg — jeg har lyst til det. Jeg — jeg ønsker å gjøre det. Jeg elsker dere. Og jeg sier ikke ting strengt og hardt, for — for . . . fordi jeg ønsker det. Det — det er noe som pulserer inne i meg. Nettopp denne tingen som er blitt stadfestet er det som presser meg til å gjøre disse tingene. Jeg sier det vennlig, med kjærlighet. Jeg mener ikke å skjelle ut våre kvinner eller våre menn. Jeg mener ikke å gjøre det, broder, søster. Jeg mener bare å føre dere til et — et skarpt punkt, der dere kan se irettesettelsen og Herrens pisk, slik at dere må komme inn nå. Ikke utsett det; du kan vente for lenge.

373 Og du som ønsker å komme på Herrens side, med en full overgivelse i ditt hjerte, i forsamlingens nærvær nå, eller i landet der lydbåndene kommer; vil du, med deres hoder bøyd . . . Ikke løft dine hender hvis du ikke mener det. Nå, hvis du virkelig mener det, du ønsker å komme til Herren, med et mer innviet liv, vil du ikke løfte din hånd akkurat nå. Du, Herren velsigne deg. Du innvier deg på nytt til Kristus, for å prøve å bære vanæren. Du sier: “Jeg er villig i dag til å ta vanæren.”

374 Jeg har også begge mine hender oppe. Jeg, jeg ønsker å ta Jesu Kristi vanære på meg. Jeg bærer med glede denne merkelappen kalt “holy roller”, hva enn dere måtte ønske å kalle det. Jeg bærer den med stolthet, fordi det er for Herrens skyld. Jeg bærer den med stolthet.

³⁷⁵ Ønsker dere ikke alle å gjøre det samme? Løft deres hender og si: “Ved Guds nåde ønsker jeg — jeg — jeg. . .Jeg er. . .” Disiplene vendte tilbake, aktet det som en stor ære å bære vanæren for Hans Navn. Eller vil du bære vanæren til en eller annen Hollywood-stjerne, eller en TV-et-eller-annet, eller et kirkemedlem eller noe? Eller vil du ha vanæren til Jesu Kristi Ord? “Gi meg Ordets vanære, Herre. Jeg vet Han bar vanæren fra Guds Ord. La meg også bære den, Herre.”

Og dette innviede korset vil jeg bære
Inntil døden setter meg fri,
Så reise hjem, en krone å bære.

³⁷⁶ Det vil bli en krone en dag for oss. Den lages nå. Når dette jordiske livet er utløpt, så vet vi at det vil være rett.

³⁷⁷ Nå, det er ikke plass til å få folk fram rundt et alter. La sitteplassen din, der du er, være et alter. “Så mange som trodde. . .” Mens vi ber.

³⁷⁸ Himmelske Far, det så ut for meg som at nesten hver hånd til ung og gammel var oppe i denne forsamlingen. Og jeg ber om at hver gang lydbandet blir spilt, at folket vil løfte opp sine hender og knele ned i rommet; far og mor gå bort og grip tak i hverandres hender og si: “Kjære, vi har vært menighetsmedlemmer lenge nok. La oss komme til Kristus.” Gi det Herre.

³⁷⁹ Velsign disse menneskene her. Jeg ber om at Du må gi dem, Herre, et innviet liv. Mange av dem, Herre, er gode mennesker. De er — de er Ditt folk; de har bare ikke kjent til Sannhet. Og jeg ber om at Du må vise dem Din Sannhet, Herre. “Ditt Ord er Sannhet.”

³⁸⁰ Som Du sa i Johannes, jeg tenker på det 17. kapitlet, Du sa: “Hellige dem Far, i Sannhet. Ditt Ord er Sannhet.”

³⁸¹ Og igjen Dette, Ditt Ord er fremdeles Sannhet. Det er alltid Sannhet, fordi Det er Gud. Og jeg ber, Gud, om at Du må hellige dem i Sannhet. Det vil si, hellige, rens dem fra alle læresetninger og denominasjoner. Rens dem fra alle verdslige ting til et innviet liv i Ordet. Gi det Herre. De er Dine nå. Du lovet å gjøre det. Og som Din tjener legger jeg fram min bønn på deres vegne. I Jesu Kristi Navn.

³⁸² Nå med våre hoder bøyd, la oss synge denne lovsangen mens vi fortsetter å be.

Jesus betalte alt,
Alt til Ham. . .(Tenk på det!)
Synd. . .

³⁸³ I går var jeg på et — et sted, og en mann tok mål av meg for en dress som en broder her i menigheten kjøpte til meg. Han sa: “Dressen din så varm ut, og jeg kjøpte en kjølig en til deg.”

384 Og jeg dro bort for å få den sydd inn og han sa: “Si meg, din høyre skulder luter nedover. Du må ha båret en tung byrde en dag.”

385 Og jeg tenkte, “Ja, en byrde av synd. Men Jesus betalte det alt sammen.” Lytt mens vi synger den.

Jesus betalte . . . alt,
Så hele, hele mitt liv, til Ham jeg . . .

Hva hadde synden gjort?

Synden hadde etterlatt en blodrød flekk,
Han rensset den hvit som snø.

386 Gud, vær nådige mot oss. I denne dype ettertankens stund, la Ordet synke dypt inn, Herre, i hjertet. La folket, selv om de blir sene til middagen sin . . . Men, Herre, Dette er mer enn mat. Dette er Liv. “Mitt Ord er mat”, sa Du. Og det er Det våre hungrige sjeler har måltid på.

387 Ta oss nå Herre, form oss. Herre, ta meg med dem. Jeg ønsker å gå med dem. Jeg går opp til Golgata nå, Herre, ved tro. Jeg går med denne forsamlingen. Bare form meg på nytt nå, Herre. Jeg har gjort feil. Mange ganger som jeg . . .

388 Her nylig ville jeg bare slutte å forkynne. Folket ville ikke høre på meg. De bare fortsatte å gjøre det samme, og jeg — jeg ble motløs. Jeg bygde opp et kompleks. Å Gud! Et par søndager siden da Du ga meg det tegnet der ute, ikke . . . og leste i Bibelen, og se at Du fortalte Moses, akkurat som den drømmen var, at det også var et fjell, og ville være et tegn for ham. Og så helt på slutten av den, å vite at jeg — jeg hadde forlatt en hel del syke mennesker; en tjeneste ikke bare i det profetiske, men i det å lære Ordet, og — og å be for de syke. Du lot en mann falle død om her på gulvet, brakte ham så tilbake til liv, som en stadfestelse på at det var sant. Du stadfester alltid Ditt Ord.

389 Nå, Herre, stadfest Det akkurat nå mens jeg er innfor Din Trone. Ta hver eneste av disse menneskene, Herre, ta verden ut av oss. Ta meg, Herre, mens vi er i Ditt Nærvær. Bare ta verden, bøy våre hjerter, Gud, akkurat nå. Trekk verden og verdens bekymring bort fra oss. La oss være innviede kristne, Å Gud, til å være elskverdige og vennlige og milde og bære Åndens frukt. Vil du ikke, Herre? Vi er innfor Din Trone. Synden har etterlatt en blodrød flekk på hver enkelt av oss, men Ditt Blod kan tilgi det, Herre, og gjøre det hvitt som snø. Gi det, mens vi venter på Deg. Ta oss; vi er Dine; hellige våre liv til Deg. I Jesu Kristi Navn, gi det, Herre, til hver enkelt av oss.

390 Bøy mitt hjerte, Herre. Jeg ser alle mine feil. Jeg ser mine feiltrinn. Gud, fra denne stund prøver jeg å leve så godt jeg kan for å hjelpe Deg. Jeg ønsker å gå, jeg ønsker å innvie mitt liv på nytt til Deg, over her denne formiddagen.

³⁹¹ Etter å ha brakt denne anklagen imot mine – mine geistlige venner der ute, og måtte si disse harde tingene, men, Herre, jeg gjorde det ved Din inspirasjon. Jeg føler at Du sa jeg skulle gjøre det. Nå er det borte fra mine skuldre, Herre. Jeg – jeg er glad at det er borte. La dem gjøre med det hva enn de vil, Far. Jeg ber om at de må ta imot det. Jeg ber om at Du må frelse hver enkelt, Herre.

³⁹² Må det komme fram en vekkelse av de rettferdige og en stor Kraft komme iblant Menigheten rett før Den reiser. Jeg . . . Det er ikke vanskelig å be om det, fordi Du lovet det. Og vi venter, Herre, på det tredje rykk som vi vet vil gjøre store ting for oss i vår midte.

³⁹³ Jeg er Din, Herre. Jeg legger meg selv på dette alteret, like så innviet som jeg vet jeg kan gjøre. Ta verden fra meg, Herre. Ta de tingene fra meg som er forgjengelige; gi meg de uforgjengelige ting, Guds Ord. Må jeg være i stand til å leve det Ordet så nært at Ordet vil være i meg og jeg i Ordet. Gi det, Herre. Må jeg aldri vende meg fra Det. Må jeg holde Kongens Sverd så fast og holde så tett rundt Det. Gi det, Herre.

³⁹⁴ Velsign oss sammen. Vi er Dine tjenere idet vi innvier oss til Deg denne formiddagen, på nytt i våre hjerter. Vi er Dine i Jesu Kristi Navn, til tjeneste.

Jesus . . .

Gud velsigne dere! Broder Neville.

ANKLAGEN NOR63-0707M
(The Indictment)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndag formiddag, den 7. juli 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbåndopptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org